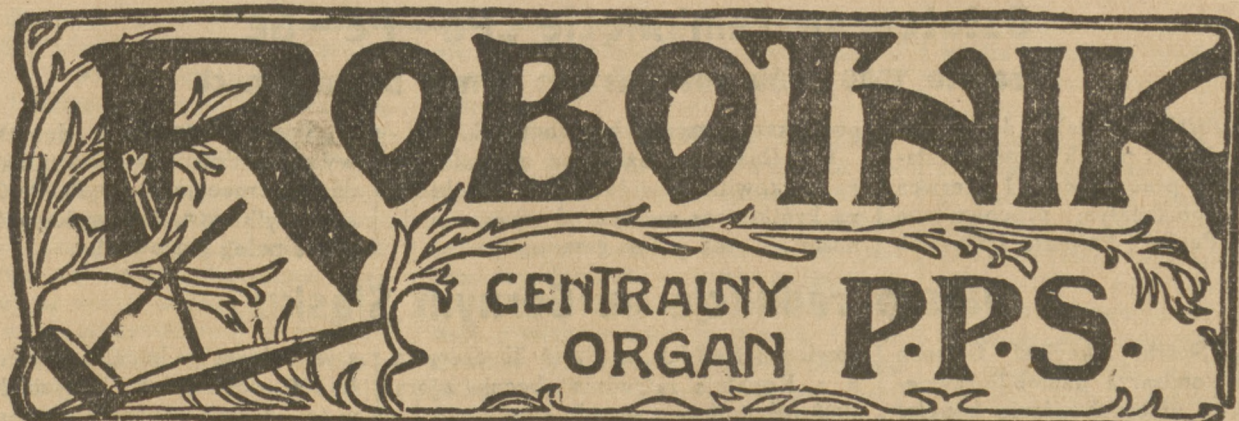

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 775-70.
DYREKCJA — tel. 720-13.
ADMINISTRACJA — tel. 313-80.
DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

Rezultaty

Polityka zagraniczna miała być od samego początku jednym z głównych usprawiedliwień przewrotu majowego; szliśmy podobno ku załamaniu się naszej pobyty w świecie; chodziło o ideał „Polski mocarstwowej”, o utrwalenie niepodległości i powagi Rzeczypospolitej na terenie międzynarodowym. Wszak walka z Locarno stanowiła także odskocznice dla kampanji przeciwko Rządowi koalicyjnemu — ramię w ramię z prawicą nacjonalistyczną, wbrew stanowisku Polskiej Partii Socjalistycznej.

Upłynęło sześć lat. Jesteśmy w najtrudniejszym bodaj okresie rozwoju Europy powojennej. Można zrobić i trzeba zrobić bilans REZULTATÓW. Ujmujemy go w sposób ściśle rzeczowy. Nie wypada on świetnie.

NIEMCY. Kierunek, jaki prezydent Hindenburg chciałby nadać biegowi wypadków, przedstawia się już dzisiaj zupełnie jasno; Hindenburg „idzie” na stopniowe, nibylegalne przejście do hitleryzmu; początkowo myślał o hr. Westarpie, jako o przyszłym kanclerzu Rzeszy; uznał widocznie projekt powołania przywódcy konserwatystów — zwolenników odbudowy monarchii Hohenzollernów za zbyt ryzykowny w przededniu Konferencji Lozańskiej; powołał więc von Papena, męża zaufania prawicowego odłamu Centrum, tego odłamu, który nie odrzuca w zasadzie współpracy z hitleryzmem. Jak powiada „Populaire” paryski, „słychać krok juników „pruskich” na wspaniałych „demokratycznych” szosach, wiodących do Berlina.

CO PRZECIWSTAWIĆ?

Marzenia naszych naiwnych „kurjerków” o przeciwstawieniu pochodowi hitleryzmu z jawnie rozwiniętą chorągwią wojny oduetowej — „jednolitego frontu” dawnej „Ententy” rozpadły się w gruz; „Ententa” z lat pokoju wersalskiego nie istnieje; świat przestał myśleć i odczuwać w tamtych kategoriach. Włochy faszystowskie manifestują niedwuznaczną sympatię dla hitleryzmu; Wielka Brytania płynie pod flagą tradycyjnej polityki „własnych interesów”; Francja 1 i 8 maja, Francja ostatnich wyborów nie jest już Francją Tardieu.

My — Polska pod kierunkiem obozu „sanacyjnego” — odchodziliśmy nawet od Francji Tardieu. Teraz między Francją Bluma i Francją Herriota a obozem, rządzącym Polską, — leży przepaść zupełnie innego poglądu na świat, zupełnie innego stosunku do zagadnień. Na to niema sposobu. W XX stuleciu polityka wewnętrzna oddziałuje wszędzie na politykę zagraniczną — i odwrotnie. Inaczej wyobrażają sobie prawdę życia tylko pogrobownicy dyplomacji

przedwojennej albo trzpiotowate motylki w sekretariatach ambasad.

„Sanacyjna” polityka wewnętrzna oddalała nas z siłą nieubłagana od demokratycznych państw Zachodu. Artykuły „Populaire’a”, które wywoływały ostatnio tyle hałasu w prasie „sanacyjnej”, są owocem polityki i postępowania „sanacji”, a nie żadnej „akcji zdradzieckiej” stronnictwa opozycyjnych; powołują się te artykuły na uchwały Kongresu Krakowskiego w tej interpretacji, jaką im nadali pp. prokuratorzy Grabowski i Rauze; uchwały krakowskie stały się własnością Europy... poprzez

Brześć i poprzez proces brzeski. Trzeba było o tem pomyśleć... zawczasu.

WIĘC CO PRZECIWSTAWIĆ?

Jedyna siła, którą Ludzkość rozporządza w walce z grozą nowej wojny i z pochodem naprzód hitleryzmu, jest zbiorowa siła Socjalizmu europejskiego i demokracji europejskiej. Socjalna Demokracja Niemiec stanowi tu z natury rzeczy „oddział szturmowy”. Ona jedyna jest w Niemczech prawdziwym ogniskiem oporu przy chwiejności Centrum katolickiego, przy zupełnym rozgromieniu demokracji mieszczańskiej.

Jakże inaczej wyglądałoby w tej chwili położenie Polski, położenie Europy, prawdopodobnie i położenie Niemiec, — gdybyśmy byli państwem zorganizowanej demokracji, w którym tak jak w Czechosłowacji, klasa robotnicza w „codziennej praktyce” czternastu prawie lat dźwigała na swych barkach odpowiedzialność bezpośrednią za losy kraju!..

Wzemy inne problemy polskiej polityki zagranicznej.

ZWIAZEK REPUBLIK SOWIECKICH?

Nic nie ruszyło się z miejsca.

LITWA?

Stan bez zmiany. Tryumf genewski z p. Waldemarasem okazał się tryumfem zawodnym.

KRAJE BAŁTYCKIE?

Rozluźnienie przyjaźni, z Łotwą — dość duże.

MAŁA ENTENTA?

Nic konkretnego. Jedyne „fakty pozytywne” — to zbliżenie z Rumunią i sentymentalne oświadczenie adm. Horthy’ego, złożone na ręce p. Kaden-Bandrowskiego, że Pan Bóg powinien wesprzeć i zachować p. marsz. Piłsudskiego.

Bądź co bądź w bilansie ogólnym nie jest to bardzo dużo.

FLIRT Z

FASZYZMEM

był lekkomyślną i dziecinną imprezą. Pisałem o tem przed kilkoma dniami, poczem przeczytałem „odpowiedź” „Dnia Polskiego” w „eleganckim” stylu, właściwym temu organowi... konserwatywnemu. Nigdy nie twierdziłem — rzecz oczywista — jakoby Italia „nie uznawała niepodległości Polski”, — twierdziłem natomiast i twierdzę, że faszystowska koncepcja świata „obywa się” bez niepodległej Polski, bo — wspólnie z hitleryzmem — marzy o światowych mocarstwach rasowych. Przyjaźń faszystowsko - hitlerowska jest faktem. Jeżeli p. redaktor „Dnia Polskiego” nie wierzy, — niech się nauczy po włosku i, zacznie choć trochę czytać. Niczego innego poradzić mu nie mogę. O beznadziejnych „flirtach” tego rodzaju mawiał ongiś Cavour, właśnie włoski mąż stanu, że „manifestacje nie w porę i bez celu są zawsze szkodliwe, bo są... niemądre”. Cavour użył zresztą ostrzejszego wyrażenia.

REZULTAT

tedy ostateczny „sanacyjnej” polityki „mocarstwowej” — to stan

ODOSOBNIENIA

akuratnie w najcięższym momencie. My nie oceniamy bynajmniej sytuacji ogólnej Polski, jako beznadziejnej, bo wierzymy w energię, w moc, w rozmach, w lepsze jutro Polski Pracującej. Ustalamy tylko — w oczach kraju — odpowiedzialność. I chcemy, by klasa robotnicza zdawała sobie dokładnie sprawę, że spadek po „sanacji” będzie obciążony we wszystkich dziedzinach życia deficytem kołosalnym nie w samym — jedynie — zakresie budżetu państwowego.

A trzeba będzie i zdobywać wiele rzeczy i...

ODROBIĆ

cały ogrom spraw przegranych i zaprzeczonych... pod znakiem „sanacji”.

MIECZYSLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Von Papen u steru Niemiec

Lada godzina wyjaśni się prawdopodobnie, że p. von Papen, mąż zaufania prezydenta Hindenburga, utworzy Rząd i jaki, mianowicie, Rząd utworzy. Będzie, względnie byłby to — w każdym razie — Rząd.

o wiele bardziej „na prawo”, niż gabinet Brueninga.

Trudno w tej chwili powiedzieć, czy całe Centrum poprze von Papena. Raczej nie. W Centrum istnieje grupa lewicowa, zdecydowana zwolenniczka demokracji politycznej i radykalnych reform społecznych, bezwzględnie niechętna wobec hitleryzmu. Von Papen nale-

ży, jak piszemy w artykule wstępnym, do „prawicowego” odłamu „centrowców”. Odłam ten odbiega radykalnie od poglądów grupy lewicowej i nawet od Brueninga, który nadał polityce centrowej ten, przysłówiowy już dzisiaj, charakter chwiejności, noszący niezbyt zaszczytną nazwę „systemu Brueninga”. Hitlerowcy — sądząc z depesz i z głosów prasy niemieckiej — do Rządu nie wejdą, ale będą go „tolerowali”. Oprze się więc von Papen bezpośrednio o prawicę nie-hitlerowską i o prawe Centrum, ewentualnie o całe Centrum; „przejściowość” gabinetu występuje na

jaw bardzo wyraziście; o dużej i stałej większości parlamentarnej niema mowy.

Prasa zagraniczna ogłasza sensacyjne rewelacje o przeszłości von Papena. Był on w pierwszych latach wojny attaché wojskowym Niemiec w Stanach Zjednoczonych. Organizował słynne podówczas akcje szpiegowskie i sabotażowe, kierował działalnością niemieckich łodzi podwodnych, zatapiających okręty z amunicją i... bez amunicji, płynące do Europy i t. p. Wydalono go ze Stanów Zjednoczonych jeszcze przed wkroczeniem Ameryki Północnej na scenę wojny światowej.

Ustąpienie prof. Jorgi

Znaczenie dymisji Rządu w Rumunji

Upadek rumuńskiego gabinetu, prof. Jorgi, jest również objawem zjawiska ogólnie - europejskiego, które nazwać można „kryzysem dyktatur”. Sens i treść tego zjawiska polegają na tem, że dyktatury nie dały sobie rady z kryzysem gospodarczym i nie wytrzymały napięcia niezadowolenia powszechnego. Dyktatury „mądrzejsze” usiłują odejść „łagodnie” w porę; inne — trzymają się kurczowo władzy.

Prof. Jorga reprezentował „łagodną” i „poprawną” formę półdyktatury. Był „tylko” mężem zaufania króla Karola. Nie opierał się o większość parlamentarną.

Optymizm p. Sławka, ale... bez dyskusji

Wczoraj „obradował” w Sejmie Klub B. B. W. R. P. wice-premier Zawadzki referował o położeniu gospodarczym w tonie dość optymistycznym. P. Sławek powiadomił zebranych że Rządu obecnego nie obali żaden kryzys gospodarczy. P. Car nawoływał do pracy. Dyskusji, naturalnie, nie było.

Pesymizm B. G. K.

Według komunikatu Banku Gospodarstwa Krajowego za m. kwiecień położenie gospodarcze kraju NIE ULEGŁO ŻADNEJ POPRAWIE.

Przeciwnie, operacje bankowe zmalały, wkłady oszczędnościowe — tak samo, produkcja górnictwa - hutnicza spadła, produkcja naftowa obniżyła się, stan hutnictwa nie wykazał poprawy, przemysł metalowy i przetwórczy kurczy się nieustannie, położenie handlu nie doznało poprawy.

Teraz odszedł pod ciężarem kryzysu finansowego (wyplacono tylko połowę pensji urzędnikom), i Rumunja oczekuje powrotu rządów parlamentarnych.

Ale tymczasem wzmógł się bardzo ruch antydyktatorski.

„Srodek” na bezrobocie

W dn. 31 maja o godz. 11 rano około 150 bezrobotnych udało się do Starostwa ażeby zaprotestować przeciwko szykanom, stosowanym przez Starostwo przy przyjmowaniu robotników na roboty, prowadzone przez Wydział powiatowy.

Starosta delegacji nie przyjął, oświadcza, że... może rozmawiać z nią, ale dopiero jutro!!

Gdy delegacja wróciła i zakomunikowała o tem zgromadzonemu bezrobotnym, ci spokojnie rozeszli się do domów, oświadcza, że w takim razie zgłoszą się nazajutrz.

W godzinę później policja aresztowała, bez żadnego powodu, następujących towarzyszy:

W. Linowskiego, dwóch braci Góreckich, G. Milke, J. Sztokmana, S. Balcerowskiego.

Rząd Herriota bez socjalistów

We wtorek delegacja Kongresu francuskiej partii socjalistycznej odbyła konferencję z Komitetem radykałów społecznych. eDelegacja sformułowała znane warunki Kongresu. Radykałi odrzucili te warunki, jako całość. Rokowania zostały w ten sposób zakończone. onKgres przyjął sprawozdanie delegacji jednomyślnie do wiadomości.

Herriot utworzy więc swój gabinet bez socjalistów. Stosunek socjalistów do Rządu będzie ustalony zależnie od jego charakteru, programu i postępowania.

W niedzielę 5 czerwca, w pierwszym dniu

„TYGODNIA KOBIET”

dzień Robotniczego Sportu Kobiecego

W Warszawie — wszyscy na boisko „Skry” (ul. Okopowa 43) o godz. 11 rano

Szczegóły na str. 3

I poco ta blaga?!

Organ „sfer gospodarczych”, warszawska „Gazeta Handlowa”, znana jest z tego, że obowiązkowo wszystko chwali, cokolwiek tylko w dziedzinie gospodarczo - finansowej robi „saracja”, choćby to było największe nawet głupstwo. Ale prawdziwą już koroną tej ultrałojalności jest artykuł we wtorkowym numerze tego pisma p. t. „Redukcja wydatków budżetowych”, w którym deficyt budżetowy za kwiecień, wynoszący, jak wiadomo, 34 milj. zł., przybrany jest w następujące „teczowe” barwy:

„Kwiecień — pisze „G. H.” — był pierwszym miesiącem roku budżetowego 1932-33, rozpoczął się co prawda (!) deficytem, lecz co zasługujące na szczególne podkreślenie, deficyt ten był mniejszy, niż wypada przeciętnie miesięcznie według budżetu na r. 1932-1933.

Deficyt kwietnia br., wynoszący 4 milj. zł. (!!), był wielokrotnie mniejszy, niż w lutym (29,4 milj. zł.) i w marcu (44,8 milj. zł.), a co jeszcze bardziej zasługujące na podkreślenie, przeszło 5-krotnie mniejszy, niż w kwietniu 1931 r.”

Po tym wstępie, usiłującym wprost za-falszować „rzeczywistość” a smutną rzeczywistość, „G. H.”, widocznie z obawy przed zupełnym już ośmieszeniem, doczepia na samym końcu ustępu następujące zdanie i to zamknięte w nawias:

„Co prawda (!) na wynik ten wpłynęło „też” (!) wykorzystanie kredytu bezprocentowego w Banku Polskim w wysokości 30 milj. zł.”

Dalszy ciąg artykułu nastawiony jest również w podobny sposób, by wywołać złudzenie, że zarówno budżet, jak i cała nasza gospodarka finansowa, jakoby zmierzają „ku poprawie”.

W dziedzinie tak konkretnej i realnej, jak finansowo - gospodarcza, wszelka przesada in plus, czy in minus, o tyle jest bezcelowa i śmieszna, że samo życie, tudzież cyfry, przesadę taką zawsze zdemaskują.

Ale na to, co wypisuje „G. H.”, określenie „przesada” jest doprawdy za słabe. Jest to bowiem — mówiąc ogólnie — sprzeczna z rzeczywistością fantazja, na którą mógłby co najwyżej zdobyć się chyba tylko jakiś brukowiec sanacyjny. A wszak „Gaz. H.” pragnie uchodzić na „fachowy” i ponoć „poważny” organ gospodarczy.

W naszych „sferach gospodarczych” widocznie ponad wszystkim góruje „idealistyczna” zasada: „aby handel szedł”.

K.

Dla Belgii

Rokowania o pożyczkę francuską dla Belgii zostały zakończone. Pożyczka ma wynosić 1 miliard franków francuskich.

Na wygnanie

Z rozkazu Rady bezpieczeństwa w Atenach gen. Pangalos, były dyktator Grecji, skazany został na przymusowe osiedlenie wygnancze na wyspie Korfu.

Koniec faszystów Finlandji

Sąd w Helsinkach zatwierdził zarządzenie Rady Ministrów o rozwiązaniu organizacji „lappowców” — faszystów Finlandji, którzy przed kilkoma miesiącami organizowali nieudolnie „marsz na Helsinkfors”.

Ratujmy się... podatkami!

Senat Stanów Zjednoczonych przyjął nowe przedłożenie podatkowe, podnoszące dochody państwowe o 1.100.000.000 dolarów. Oszczędności w budżecie wynoszą ponadto 650 milionów dolarów. W ten sposób równowaga budżetowa została osiągnięta.

Oszust czy genialny wynalazca?

We wtorek inż. Dunikowski miał powtórzyć swe doświadczenia w obecności rzeczoznawców, następnie miało się odbyć doświadczenie rzeczoznawców w obecności wynalazcy oraz doświadczenie, dokonane przez samych ekspertów. O godz. 15 sprowadzono taksówką do Szkoły Centralnej Dunikowskiego, w asyście dwóch inspektorów, rzeczoznawców, adwokatów ze strony oskarżonego i strony cywilnej. O godz. 16.50 Dunikowski opuścił gmach Szkoły Centralnej, czyniąc wrażenie niezwykle zdenerwowanego. Na pytanie, jaki był przebieg próby, obrońca oskarżonego oznajmił, że Dunikowski nie życzy sobie, by mu wykradziono sekret. Sędzia i rzeczoznawcy przyjęli do wiadomości to oświadczenie. Zdaniem prasy paryskiej, Dunikowski stanie przed trybunałem pod zarzutem usiłowanego oszustwa.

Na froncie naszej walki

Ostateczne zamknięcie „Pe-Pe-Ge”

Przeszło 1000 osób powiększyło armię bezrobotnych

Prasa pomorska podaje do wiadomości, iż w ubiegły piątek wypowiedziano ostatecznie pracę z dn. 11 czerwca wszystkim pozostałym pracownikom fabryki „Pe-Pe-Ge”. Przeszło 1000 osób

powiększyło szeregi bezrobotnych.

Od dłuższego już czasu zanosilo się na całkowitą likwidację fabryki, którą na krótki czas uwolniono od tej ewentualności... wyrób pałek gumowych.

„Słowo Pomorskie”, donosząc o powyższym, dodaje, że w wynikach gospodarki „sanacyjnej” w „Pe-Pe-Ge” pozostały tylko... nadzór sądowy i większy zapas pałek gumowych.

Dalsze redukcje na Górnym Śląsku

Dyrekcja Spółki Akcyjnej Giesche zgłosiła do komisarzy demobilizacyjnego wniosek o unieruchomienie kopalni rudy cynkowej „Szarley Biały” w Brzo-

zowicach śląskich na dzień 30 czerwca b. r. Kopalnia zatrudnia obecnie zgórą 1000 robotników i urzędników.

Komisarz demobilizacyjny badał warunki na kopalni „Matylda”, w związku

z wnioskiem tej kopalni o redukcję około 350 robotników. Decyzja komisarzy w tej sprawie zapadnie po zbadaniu tej sprawy.

Protest marynarzy

Przeciwko obniżce płac

Donoszą nam z Gdyni:

Ostatnia obniżka płac pracowników państwowych dotknęła, poza szerokimi masami kolejarskimi, również pewną część marynarzy. Głód płace miesięczne, sięgające przed obniżką zaledwie stu kilkudziesięciu złotych, zostały jeszcze zredukowane!

Pracujący w ciężkich warunkach marynarze (po 10 godzin dziennie, gdyż ustawa o 8-miu godz. dniu pracy jest dla marynarzy fikcją!!!), wycieńczeni na skutek niedostatecznego wynagrodzenia, nie różniący się od średniowiecznych „kulisów” lub też „galerników”, pozbawieni praw socjalnych, zostali dopro-

wadzeni do stanu wrzenia przez ostatnią obniżkę płac. Cierpliwość i dotychczasowa milcząca ofiarność wyczerpały się.

Marynarze polscy ostrzegają miarodajne czynniki przed przeciąganiem struny i żądają kategorycznie i bezwzględnie cofnięcia obniżki płac.

Listy z Łodzi

Echa „brzeskich” wyborów. Sprawa przeciw dowódcy „sanacyjnej” bandy napastników na lokal P. P. S.

W piątek, dnia 27 maja odbyła się rozprawa, wytoczona przez prokuraturę, przeciw Stanisławowi Kieruzalskiemu, oskarżonemu o dowództwo nad bandą, której zadaniem było zdemolowanie lokalu P. P. S.

Napadu na dzielnicę P. P. S. „Koziny” dokonano w nocy z dnia 15 na 16 listopada 1930 roku. Dokonała go grupa, w sile przeszło 100 ludzi. Przeszło 100 osób, w tym Popińskiemu; zraniono dziewięciu towarzyszy; zdemolowano lokal partyni; zniszczono bibliotekę. Wszystko to działo się przy odgłosie ciągłej strzelaniny i okrzyków „niech żyje Marszałek Piłsudski”, „niech żyje jedynka!” Policja, choć była w pobliżu, nie ingerowała; przybyła wówczas, gdy przyjechało pogotowie zabierać rannych.

Swego czasu odbyła się już rozprawa przeciwko czterem z pośród napastników, którzy zostali skazani wyrokami od 6 do 10 miesięcy więzienia. Herszt tej bandy Kieruzalski ukrywał się i był poszukiwany listami gończymi. Po kilku miesiącach ukrywania się, nie widząc nikąd pomocy, zgłosił się do prokuratora został aresztowany, a następnie, za kaucją, zwolniony aż do rozprawy.

Kieruzalski przed sądem wykrecał się, jak mógł. Najpierw oświadczył, że go wogóle na miejscu napadu nie było;

potem, że był w okolicy, bo firma, w której pracował, jako murarz, kazała mu przybyć do kantoru (godz. 12 w nocy!) w końcu przyznał się że był, by kierować... akcją rozklejania afiszy z podobizną marszałka Piłsudskiego. Zapytany dlaczego kręci z odpowiedziami, bowiem u sędziego śledczego inaczej zeznawał, oświadczył że „sędzia śledczy mnie kołował”.

Z aktu oskarżenia wynika, że Kieruzalski zebrał ludzi w Związku Legionistów, mieszczącym się przy ul. Narutowicza; stamtąd przeprowadził ich do lokalu Zw. Strzeleckiego, mieszczącego się w pobliżu lokalu P. P. S.; że w lokalu Związku Strzeleckiego czesłował swych ludzi wódką i w stanie podchmieleńnym już wyszli wszyscy naprawić się z „siódemką”. Przypadek napadu postawiono im hasłem: „Warszawa-Praga”.

Wezwani świadkowie dowodowi stwierdzili kategorycznie, że Kieruzalski dowodził napastnikami. Przed sądem przewinęli się towarzysze, których bito, do których strzelano i gdy byli ranni okradziono.

Zeznawali też policjanci. Policjant Krysiak zeznał, że pilnował lokalu Zw. Strzeleckiego, że słyszał strzały a następnie powiadomiony o napadzie na lokal P. P. S., zawiadomił komisariata, lecz na miejsce napadu... nie udał się,

bo pilnował lokalu „Strzelca”, gdzie był też lokal wyborczy B. B.

Policjant Rosiak też pełnił służbę przed lokalem „Strzelca” (lokal oddalony jest od klubu P. P. S. o 150 metrów) widział tam „Strzelców” z karabinami. Na miejsce napadu nie udał się.

Przodownik policji Artczak był niedaleko lokalu P. P. S., słyszał strzały i bójkę — a gdy go wybiegający towarzysze wzywały, by udał się na miejsce napadu, oświadczył, że napastników jest za dużo, jak dla niego! W końcu udał się i „usuwał” napastników z lokalu, kiedy zaś przybyło więcej policji, „usunęli” napastnicy zbiegli.

Przodownik Krygier oświadcza, że aresztował wszystkich znajdujących się w lokalu (9 rannych towarzyszy i 4 pijanych napastników).

Obrońca oskarżonego prosił o powołanie dodatkowych świadków. Sąd przychylił się do tej prośby — postanawiając też wezwać lekarza pogotowia, któremu banda utrudniała opatrunki postrzelonych towarzyszy, a których jeszcze w karetce pogotowia obrzucono kamieniami. Sprawę odroczone do dnia 7 czerwca r. b.

Przewodniczył sędzia p. Semadeni, jako oskarżyciel posiłkowy występowali adw. Fryde. Ela.

Z zagadnień naszej doby

Z listów do Poradni Świadomego Macierzyństwa

W związku z ankietą „Instytutu badań zagadnień ludnościowych”, dotyczącą ilości dzieci wśród urzędników państwowych, zacytuje tu kilka z wielu bardzo ciekawych listów, które otrzymuje codziennie Sekcja Regulacji Urodzeń — Robotniczego Tow. Służby Społecznej. Listy te przychodzą z całej Polski, z Francji, Ameryki i Kanady od naszych emigrantów. Przeważnie są to listy nieszczęśliwych przeludnionych rodzin proletariackich, ale oto list od osoby z t. zw. inteligencji pracującej:

„Mąż mój jest nauczycielem; przed obciążeniem pensji o 15% palił, czasem pił. Po obciążeniu 15% i innych obniżkach przestał palić i pić” (co na to monopol spirytusowy i tytoniowy? — zapytanie i współczucie moje). „Teraz mają obciążenie jeszcze 10%. Mąż mój nie ma już na czym zrobić oszczędności, więc ja postanowiłam zmniejszyć do minimum wydatki na nasze ubranie, książki i pierniki, a najważniejsza — nigdy już nie mieć więcej dzieci, bo już na czwartę niema dodatku ekonomicznego. Zwracam się więc do Poradni Świadomego Macierzyństwa o radę i wskazania; nie mówiono nam o tem w żadnej szkole, a mój mąż twierdzi, że i na uniwersytecie, nawet na wydziale medycznym, nie wiele się o tem mówi. Mąż mój, jako nauczyciel, często urządza zebrania dla rodziców i matek — dla spraw wychowawczych i higienicznych. Chcę tym matkom przyjąć z pomocą, bo mają biedacki po 8-10-10, 10-10 i więcej. Proszę o

materiały i wskazówki; niech usłyszą prawdę, a nie to, co ksiądz im mówi, że „Bóg każe rodzić i Najświętsza Panna”, inaczej grzech i piekło ich czeka”.

Oto drugi list z tych samych kół inteligencji pracującej:

„Jestem kierownikiem szkoły powszechnej; mamy 4-5 synów — najstarszy 5 lat, najmłodszy 15 miesięcy, a żona moja zmuszona jest również pracować zawodowo, bo z mojej marnej pensji zylibyśmy w nędzy. Trochę o nasze dzieci i o zdrowie mojej żony, która

OD 30 GROSZY

za łokieć kw. nabyć można działki w najpiękniejszej okolicy Warszawy (3 km. od granicy miasta), na szlaku

Warszawa - Bielany - Łomianki

Miejscowość sucha, falista, zalesiona. Komunikacja kolejowa i autobusowa ze stacją Dąbrowa Leśna.

W pobliżu szkoła, gimnazjum i miasteczko. Bliższych informacji udziela w godz. od 10 do 1 i od 4 do 6 po poł.

BIURO ZARZĄDU OSIEDLA

„Dąbrowa - Leśna”

WARSZAWA, MAZOWIECKA 4, m. 2

Telefon 682-50.

Uwaga! Prosimy zwrócić uwagę, że nasze tereny nadają się pod ogrodnictwo

rej dalece porody zrujnowałyby zupełnie organizm, zmusza mnie o zwrócenie się o wskazówki do Poradni Świadomego Macierzyństwa, która w dzisiejszych czasach może być zbawieniem dla tysięcy rodzin”.

Trzeci list:

„O powstaniu tak bardzo pożytecznej instytucji dowiedziałam się z pism. W trudnej sytuacji, w jakiej dziś znajduje się inteligencja pracująca, szukam z żoną ratunku, bo już mamy 4-5 dzieci”. i t. d. i t. d.

Oto list z Francji od jednej z organizujących:

„Kwestią regulacji urodzeń interesuje się bardzo tutejsze nasze wychodźstwo, lecz akcja w tym kierunku jest bardzo utrudniona nie tylko ze względu na tutejszy kler polski, lecz także i z powodu bardzo surowych przepisów we Francji. Prosimy Poradnię Świadomego Macierzyństwa o wskazówki dla tutejszych kobiet polskich, obarczonych licznymi rodzinami; o co nas bardzo prosiła od chwili, gdy się dowiedziały, że w Warszawie powstała taka pożyteczna i dawno oczekiwana instytucja”.

O listach proletariackich, pełnych skarg i rozpacz, przy dzisiejszym podłym ustroju społecznym — napiszę oddzielnie. Tu tylko chciałam zaznaczyć, do jakich nonsensów społecznych doprowadzają obecne niżki i redukcje wśród inteligencji pracującej — bo najłatwiej się pastwić nad bezbronnymi.

Dr. J. Budzińska-Tylicka.

„Jutro znowu wojna”

Na marginesie książki

Ludwika Bauera

Mało jest książek, które mówią prawdę: trudno je przecież wydać, sprzedać, dziś w królestwie kłamstwa. Świat chce jeszcze żyć i siłą bezwładności pozwalającą mu z zawiązanymi oczyma na dogorywanie, nie myśleć o tem, co będzie jutro. Rozumie się, że świat to ci, którzy mają władzę, którzy rządzą. Co chcą oni, ci rządzeni, o to nikt nie pyta — a jeśli mówią nie pytani, pocóż jest terror? Autor nie jest socjalistą, ale jego książka jest drugoczą krytyką dzisiejszych czasów; jest dla faszystów zapowiedzią śmierci, dla socjalizmu odwrotnie. Niech więc mówią:

„Dyktatury noszą swój los w sobie. mają ze sobą to wspólne, że się zawsze wydają silniejsze i zdrowsze, niż są. Ich przestępstwa są przemilczane, ich choroby ukrywane, ich cierpienia trymane w tajemnicy. Demokracja może się położyć do łóżka, dyktatura musi zawsze wyglądać zdrowo i trzeźwo”.

I to podwójne życie faszystów pcha go do wojny. Siła jego w tem leży, żeby ukrywać, jak jest słaby. Dlaczego potężny Kreuger wołał kulę z własnej ręki, niż bankructwo? Bauer na pytanie dlaczego faszysty pragnie wojny, odpowiada:

„Gdy kłamstwo rozkwita i potęgi nie da się dłużej utrzymać, pozostanie jedno wyjście: samobójstwo ze strachu przed śmiercią”.

Niema żadnego innego rozbrojenia, jeśli rozbrojenie ducha nie idzie w parze. Wie o tem faszysty. Dlatego szkoła, gazeta, parada, książka, wszystko to gra na bohatera - patriotycznym bębnie. Tam - tam marszu wojennego przegrzywa dzieciom od kołyski aż do śmierci — lub do czasu, kiedy spóstrzeżę, że to wszystko kłamstwo i zaczął myśleć własnym głosem. Cel faszystów, to młodzież.

„Żaden nie jest pewny, że znajdzie dla siebie miejsce, wszystkich jest za dużo. Jutro mogą razem z innymi znaleźć się na bruku. Nic młodzieży nie trzyma; to, co ujrzała dookoła siebie jak pokój, oznacza dla nich rzecz łamiącą i łamiącą się. Wiedza i uduśnienie w skutkach ewnych wątpliwe i nie nie pomagają.

Ta młodzież porzucona, zdradzona, przeznaczona na ofiarę, ceni siebie, chce wyostać się na wolność, chce przebić mur, bo gdzieś indziej jest szczęście. Szczęście jest celem, ale tej nie było ono dane, więc bierze je sobie sama, w brutalności, w rekordzie, meczu lub okrzyku dzieci włoskich: jeden jest Bóg i jego prorok Mussolini, a my jego poddani”.

A nasza młodzież krzyczy tym samym głosem.

Niema pracy dla nich, jest karabin, szabelka, mundur i „Macie być dumny, mi, rządzić!” Ale gdzie 1914 rok?

„Miliony przecierpiał wojnę, odniosły rany, widziały zburzenie swych ognisk domowych, widziały jak wszelkie zło bierze górę, jak tryumfuje kłamstwo i chamsstwo. Czy mogą chcieć, żeby się to wszystko jeszcze nieskończenie epotęgowane powtórzyło?”

Mami się frazesem bohaterstwa:

„Ale w przyszłej wojnie niema ani miejsca ani okazji dla męstwa i bohatera, niema tam żadnych szarów kawalerskich, żadnych żelaznych krzyżów i klasy, i napawających dumą cytowań w rozkazach dziennych armji. Tam nie nie powieja, nie błyszczą, nie maszeruje, nie paraduje, nie tryumfuje. Żadne szandary nie będą tam zatykane, nie będzie żadnych szturmów na pozycje, lecz będzie tam kilka setek, czy tysięcy specjalistów, przeważnie tchórzliwie zabezpieczonych pastwić się nad bezbronnymi masami. Może gdzieś będzie naciśnięty guzik a składki amunicji z hukiem wylecą w powietrze, okryty pojda na dno, motory wybuchną lub spłoną. Powol! a niechybnie niesie wiatr chmury, które opadają nieubłagane, przeze-rajają ciała do kości, wyjadają oczy z gło-ry, zabijają człowieka, zwierzę i roślinę, przenikają do piwni i nor, gdzie duszą się ostatni pozostali przy życiu, kobiety i dzieci. Zwycięzca jakas formula chemiczna, wypróbowana w jakimś laboratorium, ale zwycięzca wdycha być może w momencie swego tryumfu jakiś gaz trujący, który przed kilku laty wymyślił jego kolega na jakimś innym insty-tucie chemicznym.

Zewnętrzne formy wojny miałyby cechy przez wiedzę pogłębionego bezprz-kładnego okrucieństwa, którym nikt nie będzie mógł rozpoznać, gdzie kończy się publiczna zbrodnia a gdzie zaczyna się prywatna”.

W wojnie, która się toczy przeciw wojnie, każda neutralność jest przestępstwem. Jutro może być znowu wojna, najgłupsza, najgorsza wojna, która zgubi i szanbi ludzkość.

„Życie, jak należy, lub ginie marnie! Macie do wyboru!”

Einstein w Genewie

A więc od czterech miesięcy obraduje już Konferencja Rozbrojeniowa. Kiedy w lutym tego roku ruszyło do Genewy 1500 delegatów i ekspertów reprezentujących wolę 60 narodów, o sile jednego miljarde siedmiuset milionów ludzi, przepowiadaliśmy, że wola TYCH MILJONÓW w Genewie do głosu nie dojdzie. Dzisiaj mamy już jedną trzecią część czasu Konferencji Rozbrojeniowej za sobą. I kiedy widzimy jak przepowiednia nasza przekształca się w ciał i krew, wcale nas to nie cieszy. Przeciwnie — patrzymy na czteromiesięczne spory owiane jałową scholastyką, jaka broń jest zaczepną a jaka odporną, z uczuciem bolesnego politowania. Panowie eksperci weszli w to samo błędne koło, w jakim od tylu już lat przebywają ich koledzy z dyplomacji. I co najbardziej znamienne — w gąszczach tych finezyj świetnie się czują. Nie mają wcale zamiaru tych kryjówek opuścić.

I podczas gdy pas obrad genewskich owija się sennym ruchem wokół Konferencji, utykającej raz po raz na martwych przystankach złej woli, nieufności, podejrzeń — do drzwi delegatów i ministrów stuka nowa po stać w Genewie — profesor EINSTEIN. Czego ten człowiek chce?

Przyjechał do Genewy w imieniu Związku przeciwników Wojny, skupiającego wszystkich zdecydowanych do odmówienia udziału w przyszłej wojnie, żeby dać wyraz niepokojowi o losy Konferencji i ZAPŁODNIĆ umysły delegatów rozmachem idei pokojowej.

Wielka prasa pisze o tem przedsięwzięciu tak jak pisała o pierwszych próbach lotu profesora Piccarda. Pisz o fantastach, lotach do stratosfery: „Dzisiaj przekonać narody o tem, że „armaty są niepotrzebne”, że nasza era jest „erą pokoju”! Po wypadkach mandżurskich. Fantazja! „Pisz się to tak i mówi, jakgdyby dyplomacja międzynarodowa przygotowała wszystko do pokoju i rozbrojenia, tylko świat się nagle przestraszył tej pokojowej lekkomyślności wobec wojny na Dalekim Wschodzie”.

Dla nas, socjalistów, wyprawa EINSTEINA do Genewy jest jednak czemś innem, jak wyprawą po złote runo pokoju.

EINSTEIN nie jest socjalistą. Należy do tych, którzy do obozu mieszczańskiego pacyfizmu, dla którego Genewa była Mekką myśli pokojowej. Nie widział poza nią żadnych możliwości — prócz strajku wojskowego, prócz BIERNEJ odmowy pełnienia służby wojskowej na wypadek wojny.

CZYNNY OPÓR PRZECIW WOJNIE, PRZECZ POWSTANIE LUDU I OBALENIE USTROJU KAPITALISTYCZNEGO NA WYPADEK NOWEJ WOJNY MIĘDZYNARODOWEJ — do tych myśli EINSTEIN nigdy się nie zbliżał. Unikał ich. Dopiero niedawno ogłosił wymowny list otwarty do kongresu przeciwników wojny, obradującego w Lyonie, w którym to liście znajdujemy już jednak i takie tony: „wezwanie robotników wszystkich krajów do solidarnego oporu przeciw używaniu ich jako narzędzia do niszczenia ich własnych najżywniejszych interesów”.

Dzisiaj w Genewie ogląda znaczną część elity mieszczańskiego pacyfizmu na własne oczy. Widzi jej robotę i ocenia jej znaczenie i wartość. Dobrze się stało, że tam jest. Mekka pokoju kapitalistycznego nie jest zbliska pociągająca. Taka pielgrzymka nie wzmacnia wiary.

A niedaleko Genewy jest Zurych. Zaledwie kilka stacji od międzynarodówki przeciwników wojny, upatrzonej w Genewę, do międzynarodówki robotników, nad słuchających głosu z Zurychu. Ta przestrzeń jest mostem od fantazji do pokoju. Trzeba tę przestrzeń przejść. Bo pokój i rozbrojenie to rzeczy międzynarodówki robotników, jedynej REALNEJ międzynarodówki przeciwników wojny.

Dr. JÓZEF LOOS.

LECZNICA SPECJALNA
b. Asystenta Kliniki Berlińskiej

D-ra med. D. GISERA
Chmielna 47

(2-gi dom od Dworca Głównego)

Choroby SKÓRNE, weneryczne (specj. choniczne), pęcherza i niemoc płciowa.

Analizy krwi i moczu. Zapobieganie chorobom wenerycznym. Diatermia, Sollux, Lampa kwarcowa.

Przyjęcia: 9—2 i 4—9. PORADA zł. 4

Likwidacja przemysłu naftowego

Od dłuższego czasu toczy się wojna pomiędzy wielkimi przedsiębiorstwami naftowymi, posiadającymi własne kopalnie i rafinerie, a czystymi producentami, to jest przedsiębiorstwami posiadającymi wyłącznie kopalnie. Ponieważ do kategorii tych ostatnich należą przeważnie drobne firmy, finansowo słabsze, przeto i przewaga, siła rzeczy, spoczywa po stronie pierwszych, tembardziej, że wielki kapitał jest od dłuższego czasu zorganizowany w syndykat rafinerów, zaś drobne firmy kopalniane są rozproszone bez żadnej organizacji.

Chcąc jednak uprzytomnić sobie na czem polega akcja wielkich koncernów naftowych, jaki jest ich plan, i do czego zmierza, musimy rzucić okiem na światowy rynek naftowy.

Głównym i największym producentem ropy na świecie są Stany Zjednoczone A. P., one obejmują 61,45% światowej produkcji ropy. Zrozumiałem jest zatem, że rynek europejski posiada niewiele ropy i produktów rafineryjnych pochodzenia amerykańskiego. Z ropą amerykańską konkuruje na rynkach europejskich Rosja (11,65% prod. świat.), Wenezuela (9,25%), Persja (3,50%), Meksyk (2,53%), Rumunia (3,12%), i Indie Holenderskie (2,59%). Są to kraje, na terenach których wiercenie ropy znacznie jest tańsze, gdzie wydobywanie ropy kosztuje znacznie mniej, niż u nas w Polsce.

W Polsce wysokie cła ochronne na przywóz surowca i produktów naftowych z zagranicy, gwarantują przemysłowi naftowemu utrzymanie wysokich cen wewnątrz kraju — i Polska może w tych warunkach pozwolić sobie na wywóz z zagranicę własnych produktów naftowych sprzedając je poniżej kosztów własnych i znajdując pokrycie strat przy eksporcie w wysokich cenach wewnętrznych. Taki stan rzeczy nietylko pozwala polskiemu produktowi naftowemu konkurować z produktami amerykańskimi na rynkach zagranicznych, ale co więcej, przemysł naftowy w Polsce jest bez konkurencji.

Już przed wojną światową, amerykański „Standard” za pośrednictwem „Vacuum Oil Com.” czynił zabiegi, aby opanować przemysł naftowy ówczesnej Austrii, chcąc przez zmniejszenie produkcji surowca wyrugować z rynków europejskich polskie produkty naftowe a zarazem otworzyć rynek austriacki dla produktów amerykańskich.

Wówczas manewr ten „Standardowi” się nie udał i rynek austriacki pozostał niepodzielnie dla polskiego przemysłu naftowego.

Gdy dzisiaj obserwujemy działalność wielkich koncernów naftowych, to mimowoli nasuwa się przypuszczenie, że wielkie trusty naftowe amerykańskie, przy pomocy naszych koncernów, najprawdopodobniej z nimi związanych stosunkami finansowymi, powoli likwidują produkcję naszych kopalń, wykonując tym sposobem dawny program „Standardu”. Przedewszystkiem, przy pomocy różnych posunięć, usuwają wprawdzie mafego, ale niepożądane konkurenta na rynkach zagranicznych, jakim jest polski eksport naftowy. A zarazem przez zmniejszenie produkcji poniżej wewnętrznej konsumpcji Polski osiągnięte się zmniejszenie ceł ochronnych na wywóz surowców amerykańskich do Polski.

Środki do osiągnięcia tego celu są różnorodne. Pierwsze, co się rzuca w oczy, to kolosalny spadek wierceń. W roku 1930 przewiercono w całej Polsce 116,629 mtr., a w roku 1931 przewiercono już tylko 74,514 mtr. zaś w pierwszym kwartale 1932 roku zaledwie 14,385 mtr., gdy za ten sam czas roku ubiegłego przewiercono 21,263 mtr. W styczniu 1930 roku w całej Polsce było w wierceniu 110 szybów; w styczniu 1931 roku — już tylko 80 szybów, a w marcu 1932 roku mamy... zaledwie 58! A zatem nowych dowień należy spodziewać się coraz to mniej, a ponieważ stare szyby stopniowo wyczerpują się, przeto i produkcja ropy powoli musi spadać. Większość szybów w Boryslawiu, a więc w największym ośrodku przemysłu naftowego, waha się między 6 a 10 wagonami produkcji miesięcznej. W wielkich koncernach przy olbrzymim obciążeniu kosztów produkcji kosztami administracyjnymi i handlowymi, szyb z produkcją 6 i więcej wagonów miesięcznie często nie opłaca się, i widzimy, że tego rodzaju szyby w wielkich firmach są przeważnie zatrzymywane. To jest jeden ze sposobów redukcji naszej produkcji kopalnianej. Pomimo to, w małych firmach szyb, nawet z produkcją 3 wagonów miesięcznie, są utrzymywane w ruchu.

Drugim sposobem redukcji wytwórczości kopalnianej, jest uderzenie w drobnych producentów, którzy będąc w zależności od karteli rafinerów, muszą

przyjmować cenę za surowiec taką, jaką im podyktuje syndykat. Drobni producenci, posiadający przeważnie szyb, będący już na wyczerpaniu, z produkcją miesięczną paru, a w najlepszym razie kilku wagonów, mogą utrzymać szyb w ruchu jedynie przy oszczędnej gospodarce, i to dzięki wyższej cenie ropy. Zniżenie ceny ropy przez syndykat z 215 na 180 za cysternę, a zarazem ograniczenie nabywania ropy, zmuszało wielu producentów do sprzedawania ropy na wolnym rynku po 160 za cysternę, co przy małej produkcji szyb często się nie opłacało. Propozycja syndykatu zredukowania w dalszym ciągu ceny ropy, stawiała wielu drobnych producentów przed kwestją likwidacji ich przedsiębiorstw. A likwidacja taka pociągnęłaby za sobą zmniejszenie produkcji prawie o 30 proc. Czyli pozostająca dzisiaj nadwyżka dla eksportu nie przynosiłaby zysków przemysłowi, zostawiały w ten sposób likwidowaną. Idąc dalej po tej linii likwidacyjnej, jesteśmy bliżej tego momentu, gdy stanemy wobec konieczności doprowadzenia surowca zagranicznego. Ten moment uśmiecha się naszemu syndykatowi, gdyż przy wysokich wewnętrznych cenach produktów finalnych, mając tani zagraniczny surowiec, mogą osiągnąć znacznie większe zyski.

To, że działalność likwidacyjna kopalnictwa naftowego w Polsce może być dobrym interesem dla wielkich koncernów naftowych, nie ulega żadnej wątpliwości. Ale cała ta akcja dla państwa ma jaknajgłębsze skutki.

W pierwszym rzędzie przemysł kopalniany zatrudnia nawet jeszcze dzisiaj 9.632 robotników i urzędników, którzy w miarę likwidacji tego przemysłu tracą chleb.

Po drugie jako skutek zatrzymania ruchu kopalń, nastąpi szalone zużycie ludności na całym Podkarpaciu.

Po trzecie, stan ten musi odbić się ujemnie i na bilansie handlowym państwa.

Działalność koncernów naftowych w Polsce należy uważać za wysoce szkodliwą dla interesów państwa. Czynniki miarodajne winny bacznie śledzić zakulisowe posunięcia międzynarodowej finansjery, która dla większych zysków gotowa poświęcić wszelkie inne względy.

K. J.

Czy to miał być dowcip?

W Wilnie istnieje od lat gimnazjum białoruskie, utrzymywane z funduszy prywatnych Komitetu Rodzielskiego. Przed bardzo niedawnym czasem Komitet otrzymał od p. kuratora wileńskiego okręgu pismo, w którym to piśmie p. kurator, zapewniając, że leży mu bardzo na sercu dalsze istnienie gimnazjum białoruskiego, proponuje mu...

włączenie siebie

do jednego z gimnazjów polskich; inwentarz, pieniądze itd. byłoby przekazane... Kuratorum.

Tak nas informują z kół białoruskich. I — przyznajemy — przecieramy oczy. Czy Kuratorium chce utracić jakąś uczelnię dwujęzyczną — polsko - białoruską? Czy też miała to być „elegancka” forma likwidacji gimnazjum białoruskiego? Czy poprostu czyjś niesmaczny dowcip?

W każdym bądź razie opinii polskiej i opinii białoruskiej należy się wyjaśnienie, co się ukrywa pod tem „biurokratycznym posunięciem”.

Wilniain.

„Imieniem p. Tasiemki”

Istnieje na Żoliborzu Warszawa Spółdzielnia Mieszkaniowa. Do domu spółdzielni zakradli się złodzieje. Spłoszył ich dozorca p. Zieliński. Złodzieje zdążyli uciec.

Po paru dniach do Zielińskiego zgłosił się mieszkaniec tegoż domu p. Gerjotes. Zakomunikował mu, że „dintoja” wzywa Zielińskiego na „wałną rozprawę” na ul. Smoczą. „A spróbuj — powiada p. Gerjotes — nie stawić się na wezwanie, to kości nie pozbiasz; imieniem samego Tasiemki cię wzywamy”.

Administracja domu zawiadomiła o powyższym komisariat policji państwowej. Policja przeszukała Zielińskiego i przeszukała Gerjotesa. Gerjotesa bynajmniej nie aresztowała.

Od chwili przesłuchania — spokój i milczenie. O żadnych dalszych krokach policji nic nie wiemy.

Nie wiemy też, czy p. radny Siemiątkowski upoważniał p. Gerjotesa do używania w tym wypadku jego pseudonimu. Faktem jest, że p. Gerjotes tak właśnie, a nie inaczej, powiedział. Może policja wyjaśni, jak zareagowała i czy zareagowała?

Mieszkaniec Żoliborza.

Poradnia Świadomego Macierzyństwa

Leszno 53.

Zapobieganie ciąży. Leczenie niepłodności i chorób kobiecych. Porada 3 zł.

W niedzielę

Dzień Robotniczego Sportu Kobięcego Program „dnia” w Warszawie

Wszystkie zawody, ćwiczenia i pokazy ROBOTNICZEGO SPORTU KOBIECEGO w Warszawie odbywać się będą

SPROSTOWANIE

Do wczorajszego artykułu: „Uchwały wspólnej konferencji Międzynarodówki Socjalistycznej i Międzynarodówki Zawodowej w sprawie rozbrojenia”, wkładły się następujące błędy drukarskie:

1) W ustępie, zaczynającym się od słów: „zakaz ten musi obejmować skasowanie floty lotniczych itd.” wydrukowane zostało błędnie „awjonetek” zamiast „awjomelek”;

2) w ustępie „przywrocenie zaufania międzynarodowemu itd.” jest wogóle niemożliwe bez zgodnego rozstrzygnięcia sprawy długów między państwowych — wydrukowano mylnie: „międzynarodowych” zamiast „międzypaństwowych”.

w niedzielę, 5 czerwca — w pierwszym dniu „Tygodnia Kobiet” — na boisku „SKRY” przy ul. Okopowej 43 o godz. 11 rano. Program przewiduje:

ćwiczenia grupowe — gimnastyczne i plastyczne — kobiet i dzieci; tańce ludowe; bieg na przełaj; rzuty dyskiem; mecze hazeny i koszykówki.

W ćwiczeniach i pokazach biorą udział Kluby: „SKRA”, „GWIAZDA”, „START”, „JUTRZNI” i „PROMIEN”.

Więc w niedzielę idziemy wszyscy o godz. 11 r. na boisko „SKRY”!

DOKTOR MEDYCYNY

H. SCHOENMAN

ul. Hortensji 6 (obok poczty Głównej), tel. 636-77. Specjalność

niemoc płciowa, weneryczne, skórne.

Analizy krwi. Od 9 do 2 i 5—8.

W niedzielę do 12.

SLUŻĄCE BEZPŁATNE do pracy i do gospodarstwa wiejskiego dostarczą bezinteresownie Towarzystwo „Ratujmy Niemowlęta”. Są to matki opuszczone. Nowy Świat 8-10 m. 13. Codziennie od 11-ej do 4-ej.

Możliwość deficytu zbożowego

W związku z obradami, toczącymi się obecnie w tonie organizacji rolniczych, specjalnie wyraźnie zaznacza się sprawa możliwości deficytu zbożowego w roku 1932/33.

Jest to sprawa specjalnie ważna. Bo jeśli nawet musielibyśmy w wypadku niedoboru sprowadzić do kraju tylko 200 tysięcy wagonów zboża, oznacza to jednocześnie pozbycie się 100 milionów złotych, które wypłynęłyby z kraju w postaci mocnych walut, co jest równoznaczne z całkowitem niemal wywróceniem równowagi budżetowej naszego kraju.

Przyjmując daty urzędu statystycznego za rok 1930, stwierdzimy, że konsumpcja na głowę ludności w Polsce wynosi rocznie około 48 kg. pszenicy i 180 kg. żyta, czyli w sumie dla całej ludności roczne spożycie wynosi:

pszenica	około 15.000.000 kwintali
żyto	około 56.000.000 kwintali

Razem 71.000.000 kwintali

Zestawienie cyfrowe zbiorów pszenicy i żyta w latach 1929/31 wymaga specjalnego rozważania, zestawienie to wygląda następująco.

Rok 1929	— 17.900.000 kwintali pszenicy.
70.100.000	żyta,
Rok 1930	— 22.900.000 kwintali pszenicy,
69.600.000	żyta,
Rok 1931	— 22.600.000 kwintali pszenicy,
57.000.000	żyta.

Czyżby tylko urodzaj odgrywał tutaj decydującą rolę? Przecie urodzaj bywa zmienny, a cyfry zbiorów wykazują już od lat 4 tendencję zniżkową.

Jesień 1929 roku wykazuje największe w okresie powojennym zużycie nawozów fosforowych, potasowych i azotowych. To też zbiory jesieni 1930 roku, wyrosłe na nawozach z roku 1929, są najwyższe w ostatnich dziesięcioleciach.

W jesieni roku 1930 następuje gwałtowny spadek zużycia nawozów pod oziminy, spadek wynoszący dla nawozów fosforowych połowę poprzedniej ilości, dla azotowych o-

koło 1/3, i niemal połowę dla nawozów potasowych.

Rezultaty nie dały długo na siebie czekać. W roku 1931 zbiory jesienne wynoszą 79,6 milionów kwintali, czyli w porównaniu z rokiem 1930 spadły o prawie 15 proc.

Zaznaczyć tutaj należy, że już od dwóch lat konsumpcja potasu i fosforu w Polsce niemal zanikła, a rolnik eksploatował te zapasy, które nagromadził w glebie w okresie pomyślnych koniunktur.

Po przeliczeniu według norm rolniczych zwykły, uzyskiwanej w produkcji zboża dzięki nawozom sztucznym, śmiało możemy stwierdzić, uwzględniając brak zboża zaszewowego oraz spadek zużycia nawozów sztucznych, że deficyt zbożowy wyniesie w roku 1933 około 70 do 80 tysięcy wagonów zboża.

Skutki takiego stanu, jak to zresztą łatwo przewidzieć, będą zarówno dla konsumenta, jak i dla producenta wręcz opłakane.

Na konsumencie odbije się stan ten w formie reglamentacji przemiatu zboża, a więc pogorszenia jakości chleba. Stworzy konieczność importu zboża z zagranicy po cenach wysokich, co znowu wyrzuci w górę cenę pieczywa.

Nastąpi ogólna wyższa cen zboża, stwarzająca tak złudne perspektywy dla rolnika, który jednak, mając mniej zboża, w rezultacie finansowym otrzyma za nie to samo, co otrzymałby przy niższej cenie za większą ilość wyprodukowanego zboża.

Wybitne straty poniesie również i Państwo, importując z konieczności zboże po wysokiej cenie, kto wie czy nie to samo zboże, które wywiezione zostało przed kilku miesiącami z Polski po cenach niskich.

Import 80 tysięcy wagonów zboża po cenach maksymalnych może kosztować około 300 milionów złotych. Czem byłaby taka sytuacja dla kuru złotego, niechaj powiedzą fakty z 1925 roku.

Tymczasem uderzamy na alarm. Zasklepiona w walkach partyjnych administracja państwowa powinna wkroczyć.

A. J.

Zawiadomienie

Mamy zaszczyt zawiadomić P. T. Publiczność, że z dn. 1 czerwca r. b. zrzekliśmy się dzierżawy restauracji i kawiarni hotelu Polonia - Palace, Jerozolimska 39.

Czujemy się w obowiązku wyjaśnić, że zmusił nas do tego długotrwały kryzys, wskutek którego — utrzymując nasze zakłady na niezmiennie wysokim poziomie — pracowaliśmy od dłuższego czasu z deficytem, a dalej niemożność dojścia do porozumienia z administracją hotelu co do ustalenia możliwych do przyjęcia dla nas warunków dzierżawy w obecnej chwili.

Dziękując szerokim kręgom byłalców naszych zakładów za wieloletnie zaufanie, jakim byliśmy zawsze obdarzeni, uprzejmie prosimy o darzenie nas nadal tem zaufaniem w naszej pokrewnej firmie: Restauracja i Bar „Pod Bukietem”, Marszałkowska 114, róg Złotej.

Zarząd Spółki

RESTAURACJA I KAWIARNIA
HOTELU POLONIA - PALACE.

209-ta konfiskata „Robotnika“

Pierwsze wydanie wczorajszego „Robotnika” zostało skonfiskowane za artykuł tow. Z. Żuławskiego, omawiający sprawę obniżki zarobków pracowników P. A. S. T-y oraz za artykuł, zawierają-

cy refleksje, wywołane przez pogrzb Feliksa Dutkiewicza.

Jest to już 209-ta konfiskata naszego pisma za rządów sanacji.

Obozy sportowe dla kobiet

KOBIECY WYDZIAŁ SPORTOWY ZRSS. organizuje w okresie letnim następujące obozy sportowe dla kobiet.

W Sulejowie dla przewodniczek gier sportowych od 1.VII — 15.VII. Opłata za utrzymanie i pomieszczenie 10 zł.

W Ustroniu na Śląsku od 15.VII — 1.VIII (zastrzeżona ewent. zmiana terminu). Kurs dla przewodniczek gier sportowych. Opłata za utrzymanie i pomieszczenie 15 zł.

Oboz wędrowny w Tatrach i Pieninach od 1.VII do 15.VII.

Punkt wyjścia Zakopane — Łysa Polana, Zielony Staw Kierniowski, Łomnica Tatrzańska, Szmek, Poprad Felka, Drużboki na Słowaczynie, Sromowiec Jazda 64 km przez przełom Dunajec, do Szczawnicy, Krościenko, Trzy korony, Sokolica, Wielki Rogacz do Piwnicznej i N. w. Sączu).

Opłata wynosi 21 zł. za noclegi i przejazdy. Z miejsca wyruszenia obozu (Zakopane) do miejsca zakwaterowania (Nowy Sącz). Jedzenie opłacać przewodniczki same.

Zgłoszenia i semne: Kobiety Wydział Sportowy ZRSS. Czerwonego Krzyża 20. Informacje poniedziałki, środy od g. 7 do 8, w lokalu ZRSS, tel. 731-95.

CO SŁYCHAC NA ŚWIECIE

EXPLOZJA.

Wczoraj rano w zakładzie elektrotechnicznym w Gardanne u ujścia Rodanu nastąpiła silna eksplozja. Z pod gruzów wydobyto 6-u zabitych, w tej liczbie 3-ch cudzoziemców. Kilkunastu innych robotników odniosło mniej lub więcej ciężkie rany.

Według dotychczasowych danych, straty, wyrządzone wybuchem, wynoszą około 4 milionów franków.

HURAGAN.

Według doniesień z Osjoku, huragan, jaki nawiedził okolice Osjoku i Banja Luki, spowodował zawalenie się szeregu domów, pod gruzami których 7 osób znalazło śmierć, około 100 zaś odniosło rany. W całej okolicy huragan powrywał drzewa z korzeniami oraz pniszczył linie telegraficzne, telefoniczne i przewody elektryczne. Szkody wynoszą szczerą 14 milionów dinarów.

PUSZCZANIE FAŁSZYWYCH PIENIĘDZY.

Wczoraj aresztowano kierownika wydziału kontroli drukarni banknotów Banku Norwegii nazwiskiem Soelberg. Jest on oskarżony o puszczanie w obieg banknotów 5 i 10-koronowych, które zostały zdyskwalifikowane przez kontrolę jako banknoty wadliwe wydrukowane. Soelberg pracuje w drukarni banknotów państwowych Norwegii od 30 lat. Oświadczył on, iż puścił w obieg 4.000 koron zdyskwalifikowanych banknotów.

PRZED NOWYM LOTEM PROFESORA PICCARDA.

Profesor Piccard zaprzeczył jakoby start jego do przyszłej wyprawy stratosferycznej miał nastąpić w Augsburgu. W chwili obecnej studiuje on możliwości startu w Dubendorfie koło Zurychu. Termin wyprawy nastąpi w lipcu i uzależniony będzie od warunków atmosferycznych.

300-LECIE URODZIN SPINOZY.

Towarzystwo im. Spinozy w Hadze obchodzić będzie uroczystości w dniach od 3 do 10 września br. 300-lecie urodzin wielkiego filozofa.

Z sali sądowej

SPRAWA O ZAJĘCIA W KOM. GŁ. POLICJI

W Sądzie Okręgowym rozpatrywano wczoraj zaocznie (oskarżony, bowiem nie stawił się) sprawę b. podkomisarza policji Tadeusza Konarskiego, który w swoim czasie urządził awanturę w gabinecie inspektora pol. Gallego w Kom. Gł. P. P.

Jak mówi akt oskarżenia, p. Konarski zarzucił dygnitarzom policyjnym insp. Walczakowi i asessorowi Gugajowi, że pobudowali sobie domki z funduszów, zbieranych na Dom Zdrowia policyjny, że insp. Olszański kom. pol. w Toruniu, pobrał łapówkę od policji gdyńskiej, że insp. Nagler z Kom. Gł. wziął łapówkę od brata Konarskiego za przeniesienie podkom. Konarskiego ze Lwowa do Torunia. Jak zeznawali świadkowie, Konarski zarzucił, że asessor Gugaj ukradł 35 tys. zł., a owa łapówka dana insp. Naglerowi miała wynosić tysiące złotych.

Awantura spowodowana była zdenerwowaniem p. Konarskiego, który świeżo po stracie dziecka, będąc w skrajnej

niemal nędzy dowiedział się o zwolnieniu go z policji.

Insp. Galle w zeznaniach swoich stwierdził, iż po zbadaniu gospodarki kasy w Dmu Zdrowia nie wykryto nadużyć, ale stwierdzono istotnie niedokładności rachunkowe, w związku z czym ów as. Gugaj był pociągnięty do odpowiedzialności przez walne zebranie a następnie otrzymał nagane komendanta głównego.

Św. Nagler nie zaprzeczył, że otrzymał prezent od brata osk. Konarskiego.

Konarski był przeniesiony w swoim czasie ze Lwowa do Torunia w związku z działalnością swoją w czasie zajęć studenckich we Lwowie. W Toruniu Konarski miał zajęcie w teatrze z biletem, który nie chciał w czasie przedstawienia wpuścić go na salę.

Konarski w związku z tem ma sprawę dyscyplinarną.

Sąd Okręgowy skazał Konarskiego na 1 miesiąc aresztu z zawieszeniem.

I. K.

Samobójstwo w przeddzień eksmisji

26-letnia Marta Wiedeńska, bezrobotna (Leszno 112) zamieszkująca z siostrą Felicją, zalegała w opłacie komornego na sumę 290 zł. Wczoraj rozpatrywano w sądzie sprawę. Zapadł wyrok na niekorzyść Wiedeńskiej. Jeszcze onegdaj, czyli w przeddzień sprawy W. wypłała znaczną dozę esencji octowej. Desperacką w stanie ciężkim przewieziono do

szpitala Dz. Jezus. Tam W. powiła martwe niemowlę, poczem wkrótce zmarła. Zaznaczyć należy, iż W. już przed miesiącem po raz pierwszy usiłowała popełnić samobójstwo, rzucając się pod koła elektrowozu linii „9” przed tymże domem, lecz dzięki przytomności umysłu motorowego, tramwaj został momentalnie zatrzymany.

Samochód pod pociągiem

Dwie osoby ciężko ranne

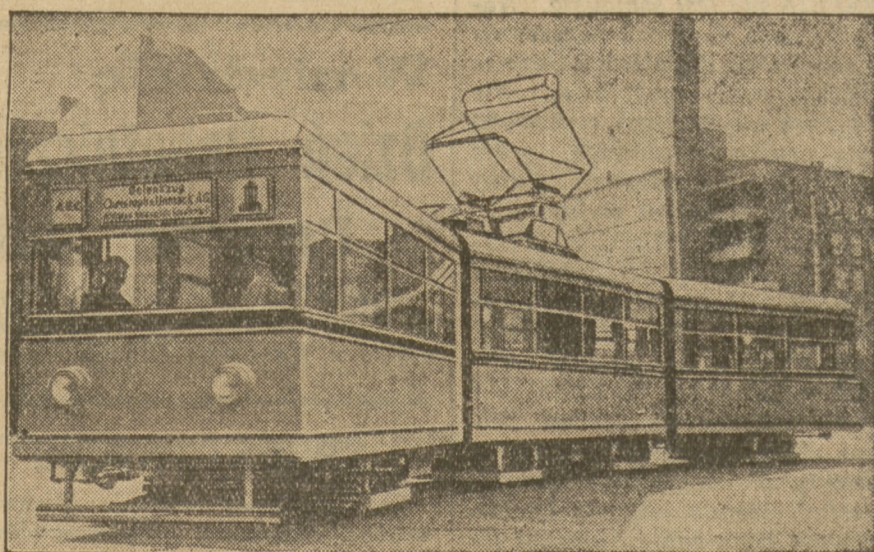
Wczoraj po południu pp. Schwersenzowie z Inowrocławia udali się samochodem, w towarzystwie radcy wojewódzkiego Wróblewskiego, do Kościelca.

W pewnej chwili samochód znalazł się przed przejazdem kolejowym. Szofer Chankiewicz, zamiast zatrzymać samochód, zwiększył szybkość, usiłując przejechać przed pociągiem. W chwili jednak, gdy samochód znalazł się na torze, buforty lokomotywy zaczęły przednie koła samochodu, wlokąc go na prze-

strzeni 50 metrów. Maszyniście udało się pociąg zatrzymać. Szofer Chankiewicz doznał złamania klatki piersiowej oraz obrażeń wewnętrznych. Radca Wróblewski uległ poważnym obrażeniom zewnętrznym.

Obu ciężko rannych przewieziono w stanie groźnym do szpitala w Inowrocławiu. Pp. Schwersenzowie wyszli z wypadku z lekкими poranieniami. Samochód został strzaskany.

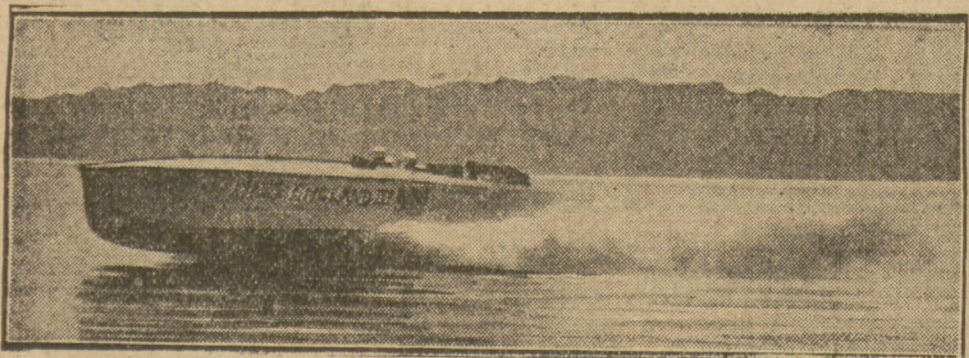
Tramwaj na 105 osób w Berlinie

Od kilku dni na ulicach Berlina kursują nowe tramwaje. Każdy wóz długości 17 mtr. składa się z 3 części połą-

czonych podobnie jak w pociągach. Ogółem mieści się w takim wozie 105 osób.

212 klm. na godzinę w łodzi wioślarskiej

Znany kierowca angielski Kaye Don zaatakował na jeziorze Garda rekord świata w jeździe na motorówce, należący dotychczas do amerykańczyka Gar Wooda.

Kaye Don startował na nowej łodzi „Miss England III”, wyposażonej we

wszelkie najnowsze wynalazki w tej dziedzinie. Próba powiodła się, gdyż Kaye Don przekroczył upragnioną granicę 200 klm. na godzinę, uzyskując zawrotną szybkość 212 kilometrów na godzinę.

Kazimierz Czapinski

Syndykalizm. Jerzy Sorel

III.

W ten sposób związek zawodowy (syndykat) nie ma mieć charakteru politycznego, lecz staje się nosicielem klasowej walki gospodarczej i źródłem nowej moralności i kultury. Sorel ma nadzieję, że tak w głąbiach czysto klasowych syndykatów powstanie taki system instytucji, który stworzy z czasem nową kulturę, i pozwoli nam „nie żałować cywilizacji burżuazyjnej”. W innym miejscu powiada Sorel, wracając do swojej ulubionej myśli: „Staba strona socjalizmu jest strona moralna. Dlaczego syndykaty nie mają być mechanizmem, zdolnym do zagwarantowania rozwoju moralności?”

Tak więc związek zawodowy, czyli syndykat, dzięki swemu bezwzględneemu przeciwstawieniu się burżuazji, dzięki swej odrębności klasowej staje się źródłem nowej moralności. Ta moralność rozwija się w scysjach z burżuazją. W starciach, a nie w paktach. Stąd płynie teoria gwałtu u Sorela, później podchwytana przez Mussoliniego. Historia wskazuje — mówi Sorel — że tylko w scysjach i w drodze gwałtu rodzi się nowa moralność. To też i proletarij, zorganizowany w związkach zawodowych, musi wobec burżuazji za-

stosować „gwałt”. Zresztą Sorel pod tem słowem rozumie nie tyle gwałt krwawy, ile właśnie strajk i sabotaż, a zresztą wogóle ten stan walki i napięcia, który powinien charakteryzować postawę proletariatu.

Koroną gwałtów ma być strajk powszechny, który ewentualnie przekształci do podstaw całej burżuazyjnej społeczności. Nie należy rozumieć tego strajku generalnego, jako realistycznie postawionego i obmyślanego środka walki. To jest właśnie ten „mit socjalny”, który ma być rzucony w proletarij i ma podtrzymywać w nim stale napięcie klasowe, jako źródło wszelkiej moralności. Wielkie prądy społeczne zawsze powstawały z takich „mitów socjalnych”, które potem w rzeczywistości może nie doprowadzały nawet do całkowitego zrealizowania zamiarów, ale w każdym razie prowadziły do wielkich czynów, do wielkiego bohaterstwa, i do wielkich porywów moralnych. A o to właśnie chodzi. Weźmy przykłady dziejowe: („Rozmyślanie” str. 177 i dalsze). Pierwsi chrześcijanie oczekiwali powrotu Chrystusa i całkowitej ruiny pogańskiej cywilizacji i stworzenia „nowego pokolenia”.

Katastrofa się nie stała, ale chrześcijaństwo skorzystało z tej postawy bardzo dużo. Nadzieje Lutra i Kalwina na wzrost nastrojów religijnych w Europie nie zrealizowały się; czy mamy przez to nie doceniać tego ogromnego rezultatu, który był skutkiem ich marzeń o odnowieniu chrześcijaństwa? Podczas Wielkiej Francuskiej Rewolucji rezultaty okazały się inne, niż te do których zmierzano. Mazzini, odnowiciel Włoch, pędził za chimera, wedle opinii rozsądnych ludzi swego czasu, a jednak bez Mazziniego Włochy nigdyby się nie stały wielką potęgą.

Oto jest rola „mitów socjalnych”. W tym duchu należy rozumieć i marksizm, zdaniem Sorela. Tu właśnie następuje ta „bergsonizacja” marksizmu, o której już pisaliśmy: zamiast realnej drogi do realnego celu, mamy u Sorela tylko „mit socjalny”, który jeszcze nie wiadomo, do czego doprowadzi; Socjalizm staje się „mitem” moralnym.

Ale Sorel bardzo chwali Marksa za to, że nie malował przed nami obrazu przyszłego ustroju, jak utopiści. Albowiem, zdaniem bergsonistów Sorela, przewidzieć przyszłości społecznej niepodobna; mity, powiada Sorel, nie są kalendarzami astrologicznymi: „może się nawet zdarzyć, że nie stanie się nic (!) z tego, co te mity w sobie zawierają. Wszak tak było z katastrofą oczekiwaną przez pierwszych chrześci-

jan” (str. 79). Czyż w życiu codziennym nie jesteśmy przyzwyczajeni do tego, że rzeczywiście różni się ono bardzo od idei, które mieliśmy przed cymem.

Tak więc u Sorela realistyczna socjologia Marksa staje się mistyką, mitem i moralnością.

Właśnie mit strajku powszechnego jest tym potężnym środkiem, który zjednoczy klasę robotniczą i przeciwstawi ją całemu obozowi burżuazyjnemu, stając się w ten sposób potężnym źródłem nowej moralności. Bo najgorsza, jeśli Socjalizm przekształci się w łańcuch paktów, reform i drobniogłów! Należy go rozumieć, jako „potężną falę niepokonalną, która przejdzie po starej burżuazyjnej cywilizacji”.

Oczywiście w tej myśli o potęgę całkowicie nowego życia i moralności jest coś przerażającego; ale sądzę, że jest rzeczą ważną utrzymać ten charakter socjalizmu, jeśli się chce, aby socjalizm posiadał cały swój walor kształtujący. („Rozmyślanie” str. 202). Znowu więc pierwiastek moralny na pierwszym planie.

„Trzeba, aby socjaliści byli przekonani, że dzieło, któremu się poświęcają, jest dziełem ciężkim, groźnym i wzniosłym; tylko pod tym warunkiem będą zdolni do nieskończonych ofiar... Jeśli idea strajku powszechnego nie będzie miała za swój rezultat nic innego,

tylko to, że socjalizm uczyni bardziej bohaterem, już przez to samo będzie miała znaczenie nieocenione”!

Przysłuchajmy się uważnie tym słowom, a zobaczymy, że z socjalizmem, jako realnej rekonstrukcji społeczeństwa, nie pozostaje bardzo dużo. Socjalizm w marksizmie Sorela przekształca się w „mit” społeczny, mający cele przedewszystkiem moralne.

Zostaje nam teraz kwestia przyszłego ustroju. Wiemy, że Sorel mówi o szczegółach przyszłości zasadniczo niechętnie, bo proces rozwojowy nie da się przewidzieć. Pewne elementy jednakowoż można znaleźć zwłaszcza, że jak wiemy już dziś (w ustroju kapitalistycznym) w syndykacie robotniczym rosną pewne komórki przyszłego życia. Otóż, krótko mówiąc, społeczeństwo przyszłe będzie bezpaństwowe, i państwo dalszejsze rozluźni się według zawodów tak, że syndykat stanie się podstawową komórką przyszłego życia. Na skutek tego antypaństwowego stanowiska zasadniczego, syndykalizm musi wyprowadzić się przeciwko patriotyzmowi, militarystyce i wojnie, bo przecież wszystko to są emanacje (wypływy) państwowości. Jednakowoż jeśli chodzi o wojnę, Sorel nie zawsze był bezwzględnie pacyfistą i nawet protestował w pewnych okolicznościach przeciwko „fanatyzmowi pacyfistycznemu”.

Rola rozbijaczy z Z. Z. Z. w fabryce „Norblin” w Głownie (Koło Łowicza)

(Kor. własna).

Niejednokrotnie opisywaliśmy wycieczki rozbijaczy z pod znaku ZZZ w wielu miejscowościach. Nie inaczej wygląda ich „działalność” na terenie Głowna i okolicy, działalność, która naturalnie, ceszy się pełną aprobatą władz administracyjnych i Dyrekcji fabryki „Norblin”.

Po strajku 16 marca, do którego Dyrekcja fabryki nie chciała dopuścić, władze, a przede wszystkim rozbijacze z B. B., na czele z warchołami Palenicą i Boguszem, robotnikami tej fabryki, radzili w jaki sposób rozbicie organizacji klasowego Związku Metalowców, który jednak na tym terenie przedstawia, dzięki zrozumieniu robotników, jedyną siłę. To też uchwycili się swoich „sanacyjnych” metod, wypróbowanych już na innych terenach, to znaczy przekupstwa, wciągania robotników do BB. i ich Związku za pomocą wódek, a jeżeli jest oporniejszy — to za pomocą gróźb, że postarają się o to, aby takiego robotnika wskazać Dyrekcji, by go usunęło z pracy!

Probuja oni groźbami pobicia zmuszać robotników, aby należeli do ich organizacji, lecz robotnicy nie dają się nastraszyć, znają oni aż nadto dobrze panów Paleniców i im podobnych z B. B., wiedzą, jak oni bronią robotników. Jeszcze nikt nie widział, aby kiedykolwiek stanęli na tym terenie w obronie robotników, ale za to potrafią chodzić do Dyrekcji i składać donosy na robotników — przez zemstę, jedynie dlatego, że nie chcą należeć do ich organizacji. Wiadomym nam jest także, że i Dyrekcja w wielu wypadkach ich wysłuchuje; widocznie ma taki „nakaz”, pewnie od miejscowych czynników administracyjnych, gdyż inaczej tego pojąć nie można!

To „towarzystwo” potrafiło doprowadzić do tego, że dziś robotnicy tej fabryki są wynagradzani przez Dyrekcję w taki sposób, że otrzymują aż 2 zł. z groszami za 8 godzin, przy robotach zwykłych. Pewnie, że taką „organizację” Dyrekcja musi „szanować”, gdyż bez niej nie można by narzucać robotnikom tego rodzaju zarobków.

Marja Curie-Skłodowska opuszcza Polskę

Znana uczona polska, prof. Marja Curie - Skłodowska, opuszcza w dniu dzisiejszym, po 4-dniowym pobycie w Warszawie, Polskę i wraca do Paryża.

Magistrat zmniejszy budżet o 20 milionów

Prace komisji finansowo - budżetowej magistratu nad zmianą preliminarza budżetowych miast na rok 1932-33 w myśl wskazań władz nadzorczych, są już bardzo daleko zaawansowane. Budżet miejski obcięty będzie do 80 milionów zł. tak, że wydatki w porównaniu z zamierzeniami pierwotnymi, ulegną zmniejszeniu o blisko 20 milionów.

DZWIĘKOWY MIEJSKI KINOTEATR

Początek o godz. 6.30

Metro Goldwyn Mayer przedstawia:
CONCHITĘ MONTENEGRO
LESLIE HOWARDA
KAREN MORLEY

w przemiłym filmie egzotycznym

KOCHANKA z TAHITI

Sala dobrze wentylowana. Ceny miejsc niższe

COLOSSEUM

NAJWIEKSZA SENSACJA
EKRAŃOW SWIATA-REA-
LIZACJI R. MAMULIANA
Twórca „Wielkomiejskich Ulic”
p. t.:

Dr JEKYLL i Mr HYDE

W ROL. GL. FRIDRIC MARCH
NA SCENIE: Całkowita zmiana programu

MAŁA SALA: „MADAME SZATAN”
Ceny 65 gr. i 1 zł. Reż. C. B. de MILLE

majestic

nowy świat 46
pocz. o godz. 6.
CENY BILETÓW 1.50 i 2.

Film dla wszystkich! Największy film lotniczy świata

PATROL

Reżyseria: HOWARD HAWKS

W rol. głównych: RYSZARD BARTHELMES

NEIL HAMILTON, DOUG. FAIRBANKS Jr.

Mimo te trudności organizacje socjalistyczne na tym terenie rozwijają ożywioną działalność; zarówno organizacja polityczna i oświatowa, jako też i zawodowa. Powstała również organizacja Młodzieży robotniczej TUR., skupia

jąc około siebie całą młodzież, która na tym terenie tkwiła dotychczas w organizacjach reakcyjnych i była prowadzona przez przywódców „sanacji”, lub podobne elementy.

Jeszcze o wyczynach referenta starostwa baranowickiego

(Kor. własna).

Referent starostwa baranowickiego Głębiak w przeddzień strajku protestacyjnego w dn. 16.III wydał polecenie podwładnemu sobie, odkomenderowanemu do robienia „Związku”, osadnikowi Krzemieńskiemu, by wśród robotników budowlanych (bebecowców) zorganizował „ochronę” tych, którzy w dniu tym będą pracować (!). Zapewniał przytem, że policja na występy bebecowskiej bojówki będzie patrzeć przez palce (!) a w razie jeżeli socjaliści wezmą górę, to będzie ich bić i aresztować. Dalej namawiał, by zorganizować stałą bojówkę (!) Jednak wszystkie zamierzenia para referenta spęły na niczym, bo płatne pacholki nigdzie nie wytrzymali oporu zorganizowanych i

świadomych towarzyszy ze związku klasowego.

„Na „imieniny” w dn. 19 marca, rozdano paręset kilogramów produktów i „wódki”, aby zachęcić proletariata związkowy (bebe) do gremialnego wzięcia udziału w uroczystości.

Nawet z urzędu obstawiano piękny transparent, z odpowiednim napisem. Lecz gdy doszło do pochodu, okazało się, że wdzięczni obywatele gdzieś się ulotnili i transparent musiał nieść sam prezes. Naturalnie po uroczystości pan prezes dostał burę od p. Głębiaka, że rozdał produkty przed pochodem, wobec czego wdzięczni za poczęstunek ludzie w pochodzie już udziału nie wzięli...

Nadużycia w Funduszu Bezrobocia

Filar „sanacji” i prezes „Strzelca” defraudantem w Zdunach

Prasa pomorska donosi:

Prezes „Strzelca” Jan Jeziorny, główny filar „sanacji” w Zdunach, zatrudniony w magistracie, jako urzędnik stanu cyw. i Funduszu Bezrobocia, ulotnił się przed 4 dniami w niewiadomym kierunku.

Okazuje się, że w kasie Funduszu Bezrobocia są poważne braki, które obecnie bada specjalna komisja z Poznania. Manipulacje p. Jeziornego polegały na tem, że zwlekał z wypłatą zasiłków bezrobotnym, tłumacząc im, że „pieniądze z Poznania jeszcze nie nadeszły”.

Przy rewizjach braków nie zauważono,

gdyż talony kwitowe były podpisane. Obecnie okazuje się, że duża część tych podpisów jest sfałszowana.

W związku z wykrytymi nadużyciami, policja otrzymała rozkaz aresztowania p. Jeziornego.

Wysokości nadużyć jeszcze nie stwierdzono dokładnie. Wśród bezrobotnych panuje ogromne rozgoryczenie.

Co słyhać w Warszawie?

WODOCIĄG NA UL. SIELECKIEJ
obsługiwany był przez koncesjonariusza, który pobierał opłaty od kibelka. Wskutek zatargu z mieszkańcami, dzierżawca został obity. Inspekcja wodociągowa zamknęła wodociąg, wobec czego ludność pozbawiona jest wody. W sprawie tej interweniował starosta dyrekcji wodociągów.

WYSKAKIWANIE Z TRAMWAJÓW
stało się zjawiskiem powszechnym. Zwykle sezon inkasowania zlotówek od amatorów silnych emocji i sportu zaczyna się w maju. Żniewo policjantów jest wyjątkowo obfite. Codziennie wpada kilkadziesiąt zlotów.

LINJA AUTOBUSOWA D będzie przedłużona do cementarni żydowskiej. W obecnym jej stadium dochody tej linii nie pokrywają kosztów eksploatacji. Linia była stanowczo źle pomyślana. Cementarz żydowski jest licznie odwiedzany, wobec czego linia liczyć może na powodzenie.

W GARAZACH SAMOCHODOWYCH często przechowywana jest benzyna w ilościach nadmiernych. Lenniej przepisy ograniczające przechowywanie środków łatwopalnych. Specjalne komisje dokonywały lustracji miejsc garażowania samochodów. Każdy wypadek wykroczenia podlega surowej karze.

Akcja fryzjerów o unormowanie zarobków

Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracown. Fryzjerskich z ul. Brackiej 17, opracował plan akcji, zmierzającej do unormowania i ustalenia zarobków fryzjerów.

W myśl tego, w dniu 31 maja r. b. w lokalu dzielnicy P. P. S. Targowa 44, odbyło się zebranie fryzjerów, zatrudnionych na Pradze, Pelcowiznie, Brudnie, Grochowie.

Zebranie zostało bardzo licznie obslane przez pracowników, bo na zatrudnionych w tej dzielnicy 140 pracowników, na zebranie przybyło przeszło 100 osób.

Za zgłoszoną przez Związek rezolucją o:

unormowanie zarobków, prowadzenie akcji rejonowymi strajkami i opodatkowanie się 20 proc. od zarobków na rzecz strajkujących głosowali wszyscy obecni, za wyjątkiem 4-ch osobników z pod znaku „Ta-

siemki”.

Pozatem zebrani przyjęli jednomyślnie rezolucję w sprawie utrzymania przepisów o zamykaniu fryzjersi w święta:

„Zebrani na wiecu w dniu 31.5.32 r. pracownicy fryzjerzy domagają się utrzymania nadal przymusu zamykania fryzjersi w święta i niedziele.

Zebrani stwierdzają, iż ustawa o zamykaniu fryzjersi w święta dlatego nie jest wykonywana, iż za przekroczenie jej sądy stosują śmieśne kary — 10 lub 20 zł.

Pracownicy fryzjerscy piętnują macherki Warszawskiego Cechu Fryzjerów celem otwarcia fryzjersi w święta, przez zbieranie podpisków od skazanych i domagają się od władz utrzymania nadal przymusu zamykania fryzjersi w święta i niedziele, oraz wydania ustawy, zwiększającej kary za jej przekroczenie.

Brzeziński.

Posterunkowy 1758 obrazek z Jabłonną Legionowej

W dniu 25 maja mieszkańcy Jabłony Legionowej byli świadkami następującego zajścia:

Około godz. 15 posterunkowy P. P. Nr. 1758, Królak, przybył do b. podporucznika, Aleksandra Kołacza, emeryta PKP., wszczął z nim bez żadnego powodu sprzeczkę, w czasie której wyjął rewolwer i w obecności kilkunastu

świadców pobit rękojęścią „bronią”, odgrazając się pozatem, iż za strzelił Kołacza „jak psa”, a wreszcie odprowadził nieszczęśliwego do komisariatu.

Jesteśmy w posiadaniu protokołu sporządzonego przez kilku świadków tego brutalnego zajścia.

Za wiele bije nieprawości z tego zdarzenia w pobliżu Warszawy, by przejść nad tem do porządku dziennego.

Żądamy surowego śledztwa i poskromienia tego rodzaju kozackich zapędów...

Złot Młodzieży Bundowskiej („Cukunf”)

Żydowska młodzież robotnicza („Cukunf”) organizuje na 10-go i 11-go czerwca r. b. swój Pierwszy Ogólnokrajowy Złot w Warszawie. Do chwili obecnej zgłosiło udział w Zlocie około 100 organizacji miejscowych. Wraz z Warszawą w Zlocie weźmie udział co najmniej 3.000 młodych socjalistów żydowskich. Tak licznie zgromadzonej żydowskiej młodzieży socjalistycznej Warszawa jeszcze nigdy nie widziała.

Otwarcie Złota nastąpi w piątek 10 czerwca o godz. 11 rano na boisku „Skry”. Tę uroczystość poprzedzi bieg uliczny sportowców robotniczych. Tego dnia wieczorem odbędzie się we wszystkich lokalach robotniczych, w liczbie 12-u zabawy młodzieży robotniczej.

W drugim dniu Złota, w sobotę 11-go czerwca odbędzie się bieg kolarski. O 10-ej rano rozpocznie się pochód uczestników Złota przez ulice Warszawy. O 3-ej popoł. w gmachu Cyрку, Ordynacji, zbiorą się zlotowcy na uroczystej Akademii, na której wykonane zostaną wielkie przedstawienie w stylu wiedeńskiego „Fest-Spiel”. Pozatem chóry i orkiestry „Cukunfu” wykonają szereg melodii robotniczych. W uroczystościach Złota wezmą udział członkowie Warszawskiej Organizacji „Tur”. Pozatem przyjeżdżają na Złot większe grupy młodzieży bundowskiej z Łotwy i Rumunii.

JARACZ W BANDZIE

Krocząca dotychczas jedynie pod hasłem „góra kobiety”, „Banda” w ostatnim, zamkniętym t. zw. sezon programu zaprzęgnęła wkręście tradycje dawnego „Qui pro quo”, który dostarczał widzom wrażeń najbardziej skrajnych: od bajecznie wesołych do zdecydowanie dramatycznych. W myśl tej dążności dyrekcja zaangażowała Stefana Jaracza, którego występ w maleńkim sketschu przypominającym sztuki słynnego paryskiego „Grand - guignol”, a był szczytnym kunsztu artystycznego. W 15 minutach gry Jaracz dał taką ilość ekspresji i głębokiego tragizmu, że choćby dla zobaczenia tego warto pójść do „Bandy”. Jaracz symbolizujący wielki talent, wprowadził na scenę „Bandy” to, co dać może tylko wielki artysta: prawdziwą sztukę — sztukę stojącą na najwyższym poziomie.

Program jest dobry, aczkolwiek od poprzednich n'eco słabszy. Część I-sza lepsza od części drugiej obfituje w numery wywołujące homeryczny śmiech na sali a półfilmy „z przedwojennego balu” spotkał się z zachwytem ogólnym. Żywe oklaski zbierał Tom i Lwiński z dialogu „Dyskrekcja” a „Bodo z broda” tak dawno niewidziany na scenie, a tak przez warszawską publiczność lubiany przypominał o sobie zarówno jako o świetnym piosenkarzu jak i aktorze dramatycznym.

P. Pogorzelska, tak kapitalna w ostatnim programie tym — aże była pokrzywdzona, gdyż jej piosenka tym razem była nieefektywna. Lepiej znacznie wypadły śpiewane „na bis” „skargi brigietki”. Słabą piosenkę dała również Stefci Górskiej. Szczegółowo pod tym względem dopisało jedynie Lwińskiemu, który jako ten... „co go zawraca” z Tworek wypuścił” ma piosenkę bajecznie dowcipną... aktualną — i wesołą. P. Fogg ma głos wcale ładny... ale niech lepiej śpiewa w radio — tam nie będzie nikt widział jego sztywności. Dymaszak zwykle... był doskonały, zwłaszcza gdy starał się prześcigać Bodo a Bodo go go.

Specjalną uwagę należy poświęcić p. Zelińskiemu. Zdumiewa ona propostu swoim rozwojem i wspaniałym talentem. Znakomita tancerka okazała się w Wesołym Oku dobrą piosenkarką — obecnie czaruje jako artystka dramatyczna — dużej sile ekspresji i ciekawym zgola indywidualnym zacięciem Jej „kobieta” w sketschu była prawdziwą perłą g y aktorskiej mogącą nasunąć m. l. iż kto wie czy p. Zelińska nie zadługo nie zaprzęgnie próbować swych sił w dramacie.

Zegnając „Bande”, udajmy się na wakacyjne „tourne” życzyć jej możemy by w nowym sezonie zyskała sobie taką samą sympatię jak w sezonie ubiegłym... P. Jaroszy będzie zresztą nad tem niewątpliwie pracował. I. K.

PAMIĘTAJCIE O OBOZACH DLA
MŁODZIEŻY ROBOTNICZEJ! SKŁA-
DAJCIE OFIARY NA FUNDUSZ
OBOZOWY!

WIADOMOŚCI SPORTOWE

DZIEŃ PZPN.

W najbliższą niedzielę dnia 5 czerwca r. b. jako w „Dniu PZPN.” rozegrana będzie w Warszawie na stadionie Legii niezmiernie ciekawa impreza. Spotkają się mianowicie ze sobą dwie reprezentacje piłkarskie Północy i Południa, walcząc o puchar, ofiarowany przez Lwowski OZPN. im. dr. E. Cetnarowskiego. Na boisku ujrzymy 22 najlepszych piłkarzy polskich, co stanowić będzie niełatwą ucztę. W drużynie południowej wystąpią gracze Krakowa, Lwowa i Śląska, w północnej Łodzi, Warszawy i Poznania. Gracze zwycięskiej drużyny otrzymają pamiątkowe żetony. Składy drużyn ustalone zostały wczoraj.

Początek meczu o godz. 18-ej. Sedzio wać będzie p. inż. Jerzy Grabowski.

LEKKOATLETYCZNE MISTRZOSTWA WARSZAWY

W sobotę, 4 b. m. i w niedzielę odbędzie się na stadionie Legii lekkoatletyczne mistrzostwa okr. Warszawskiego, które zgromadzą na starcie elitę warszawskich zawodników i zawodniczek.

Największe zainteresowanie wywołuje start Kusocińskiego, który będzie biegł na 5 km. i na tym dystansie spró-

buje ustanowić nowy rekord Polski.

Ciekawie zapowiada się również spotkanie Pławczyka z Giergoldem w konkurencji skoku wzwyż.

Poza konkursem w zawodach startować będą uczestnicy kursu olimpijskiego, odbywającego się na Bielanych.

Zawody rozpoczną się w sobotę o g. 16-ej, a w niedzielę o godz. 10-ej.

RAN — RAPHAEL

W sobotę 11 czerwca odbędzie się sensacyjne zawody bokserskie, których najwyższą klasę sportu bokserskiego będzie spotkanie Ran — Raphael w wadze półśredniej o tytuł mistrza Europy. Jak wiadomo, mecz został przełożony z 4 na 11 czerwca, na skutek depeszy Raphaela, który prosił o przesunięcie terminu celem jeszcze lepszego przygotowania się do tej rozstrzygającej walki.

WYŚCIGI KOLARSKIE NA DYNASACH

Dnia 5 czerwca r. b. o godz. 3 popoł. Warszawskie Towarzystwo Cyklistów organizuje wyścigi torowe o „Naramienik W. T. C.” na dystansie 800 mtr. dostępny dla wszystkich zawodników zaprzyjaźnionych klubów, oraz oddzielnie dla zawodników W. T. C. Finaliści „Naramieników” spotkają się następ-

nie w meczowych rozgrywkach. Dotychczas obiecali swój udział najlepsi kolarze m. Łodzi z Einbrodem i Schmidtem na czele. Zgłoszenia przyjmuje kancelarz W. T. C. na Dynasach do dnia 3 czerwca r. b. do godz. 7 wieczorem. Pozatem rozegrany zostanie wyścig dla długodystansowców na dystansie 25 km. z finiszami.

PRASA JUGOSŁOWIAŃSKA O POLSKICH PIŁKARZACH

Prasa jugosłowska wyraża się z wielkim podziwem dla polskiej drużyny piłkarskiej, która pokonała Jugosławie 3:0. Specjalnie wyróżniany jest Nawrot, Ciszewski, Martyna i Mysiak, ale wszędzie podkreśla się, że drużyna polska nie miała słabych punktów. Jugosławia gra 5.VI w Belgradzie z Francją i mecz ten pozwoli na porównanie między drużyną polską i francuską.

ZE SPORTU ROBOTNICZEGO NA ŚLĄSKU

Śl. R. S. K. O. zwołuje na dziś dnia 2 b. m. o godzinie 19-ej we własnym sekretariacie przy ul. Poprzecznej 14 w Katowicach posiedzenie dla omówienia spraw bieżących.

Wczorajsze wypadki

WYPADKI TRAMWAJOWE

Na rogu ul. Złotej i Twardzej została potrącona przez tramwaj 18-letnia Sura Haterówna, bieliźniarka (Nalewki 9) która doznała potłuczenia karku.

Na rogu ul. Gęsiej i Zamenhofs wypadła z tramwaju 39-letnia Marja Wasilewska, robotnica (Koszykowa 53), doznająca potłuczenia prawej nogi. Poszwankowanych opatrzyło Pogotowie, poczem Hattlerównę przewiozło do domu.

ZBRODNICZY NAPAD

Na rogu ul. Pańskiej i Żelaznej nieznaną sprawcą napadł na 36-letnią Joannę Lipiec, b. służącą u Temy Słomińskiej, ekspedientkę, której zadał nożem 3 rany cięte lewego ramienia i przedramienia, oraz klaski piersiowej. Ranną opatrzył lekarz Pogotowia.

PRZYGODA PIJACZKI

Przy ul. Kujawskiej spadła z nasypu żebroczka, Stanisława Rajznerowa, która była pijana. R. ze złamaną prawą nogą przewiozło Pogotowie do domu.

KRWAWY EPILOG ZABAWY

We wsi Gust (gm. Płecew, pow. garwoliński) w czasie zabawy na murawie, 20-letni Władysław Sowa, syn rolnika, podczas

sprzeczki ugodził nożem syna sąsiada 19-letniego Władysława Prusa, zadając mu 3 rany w brzuch i prawą łopatkę. Rannego po opatrunku przez felczera w Zelechowie, przewieziono do szpitala Przemienienia Pańskiego.

ROZBIEGANY KON

W podwórzu przy ul. Zakątnej 2, wybiegli ze stajni i rozbiegali się konie, który strącił Władysława Popławskiego (lat 2), syna lokatora tegoż domu. Lekarz Pogotowia stwierdził u chłopca ogólne potłuczenie szczególnie czoła i nosa, pozostawiając dziecko na leczeniu w mieszkaniu rodziców.

Z braku pracy

21-letni Aleksander Antoniewicz (bezrobotny, Wronia 23), napił się kwasu octowego. Pogotowie przewiozło desperata do szpitala Wolskiego.

Wstyszymanie awansów urzędników monopolowych

Rozporządzeniem Ministra Skarbu zawieszona została moc obowiązująca przepisów o stosunku służbowym pracowników Państwowego Monopoli Spirytusowego, dotyczących automatycznego przechodzenia do wyższych szczebli uposażenia.

Nowi emeryci przybyli miastu

Radykalne zmiany w przedsiębiorstwach miejskich i obniżki uposażeń wpłynęły w poważnym stopniu na wzrost liczby emerytur miejskich. W ciągu bieżącego roku przybyło miastu około 300 emerytów tak, że łącznie otrzymuje zaopatrzenie emerytalne przeszło 1200 osób.

Sprawa pożyczki autobusowej

Ostateczne wyjaśnienie w sprawie pożyczki autobusowej nastąpi w najbliższych dniach. Przybywa mianowicie w tych dniach do Warszawy dyrektor firmy Saurer, p. Rubli, który ostatecznie przedstawi magistratowi warunki, na jakich pożyczka może być udzielona. Naogół przypuszczać należy, iż magistrat zgodzi się na przyjęcie postawionych warunków. Bez odpowiedniej pożyczki towarowo - gotówkowej uruchomienie nowych linii autobusowych jest nie do pomyślenia, a tylko w tym kierunku może się rozwijać komunikacja stołeczna.

Kontrola rowerzystów

Istną plagą ruchu ulicznego w Warszawie są ostatnio rowerzyści, którzy nie przestrzegają najczęściej przepisów o ruchu, głównie zaś rozwijają nadmierną szybkość. W niedzielę ubiegłą w godzinach popołudniowych, funkcjonariusze P. P. przeprowadzili w kilku punktach miasta, między innymi w zbiegu Al. Ujazdowskich i Wilczej, kontrolę uprawnień rowerzystów, zatrzymując wszystkich przejeżdżających przez te punkty i legitymujących.

PALACE — ŚLEDZTWO

Typ filmów o głębszej myśli przewodniej cieszy się zawsze znacznym powodzeniem, nie więc dziwnego, że coraz to ukazują się obrazy, poruszające zagadnienia bądź społeczne, bądź też psychologiczne. „Śledztwo”, jak nie trudno domyślić się z tytułu, jest filmem, omawiającym system prowadzenia śledztwa. Twórca obrazu w sposób wyraziści, a chwilami nawet jaskrawszy, ukazał jak często, dzięki mylnej linii śledztwa oskarżyć można najnieвинniejszego człowieka. Film, wyświetlany w „Palace”, to historia jednej z wielu, niestety, pomyłek śledztwa, pomyłki tym razem w myśl zasad „dobrego zakończenia”, szczególnie rozwijanej.

Obraz wykonano starannie. Można mu zarzucić jedynie pewne przeładowanie szczegółami, posiada on jednak doskonałe napięcie dramatyczne i bardzo sprytnie splecioną nitkę intrygi, uniemożliwiając tem widzom przeżywanie znacznej ilości emocji i dając pole do snucia hipotez: kto winien zbrodni. Tego typu obrazy publiczności podobają się zawsze.

Nadprogram ciekawa lekcja plastyki... łatwa do naśladowania. Ika.

Z Wczorajszej Giełdy

Waluty: Dolar St. Zjednoczonych 8.87.
Dewizy: Belgia 124.70, Holandia 361.40
Londyn 32.94 — 32.90, Nowy Jork (kabel) 8.904, Paryż 35.14, Praga 26.40 — 26.39, Szwajcaria 174.50.

SENSACJA
DLA WARSZAWIANEK!
Największa hurtownia w Polsce
SUKIEN I BLUZEK
M. Hopman
Warszawa, Nalewki 38,
front I piętro — tel. 11-55-72
rozpoczęła **detaliczną sprzedaż**
p/g najnowszych modeli zagraniczn.
CENY ŚCIŚLE HURTOWE!

Ogłoszenia drobne

Syndyk Tymczasowy masy upadłości Robotniczej Spółdzielni Spożywców „Znicz” w Mińsku Mazowieckim z odpowiedzialnością udziałami zawiadamia, że zebranie sprawdzonych i przyjętych do masy wieźnieli odbędzie się dnia 9 czerwca 1932 godz. 2 pp. w sali Sądu Okręgowego w Warszawie (Miodowa 15) z porządkiem dziennym: sprawozdanie Syndyka i zatwierdzenie jego rachunków, określenie wynagrodzenia dla Syndyka, zawarcie układu, względnie zlikwidacji. Syndyk Tymczasowy Kazimierz Ujazdowski Adwokat.

„ATENEUM”
jest teatrem
ludzi pracy

Co grają w Teatrach?

TEATR „ATENEUM”. Dziś i codziennie sztuka I. Mihalay „Mam lat 26”.

Z OPERY. Dziś w Teatrze Wielkim dana będzie uroczona tańcami efektownymi, pełna humoru, melodyjna opera komiczna J. Straussa „Noc Wenecji”.

TEATR NARODOWY. Dziś i codziennie komedia E. Sheldona w przeróbce Flersa i Croisseta „Historia dwu serc” (Romance).

TEATR LETNI. Codziennie komedia Kie-
drzyńskiego „Życie jest skomplikowane”.

TEATR NOWY: Dziś i codziennie sztuka Mikołaja Jewreinowa „Miłość pod mikroskopem”.

TEATR POLSKI. Dziś ostatnie przedstawienie komedii Shawa „Pygmalion”.

Jutro przedstawienie zawieszone z powodu próby generalnej.

W sobotę premiera nowej komedii Shawa „Zbyt prawdziwe, aby było dobre” z udziałem Modzelewskiej, Romanówny, St-

Ze sceny i estrady

Popisy, Zamknięcie sezonu w Filharmonji.

Długi szereg tegorocznych popisów muzycznych i plastycznych rozpoczął Instytut A. Grudzińskiego, rozwijający się obecnie dobrze pod artystycznym kierownictwem dyr. St. Niewiadomskiego. Bogate materiały głosowe prezentuje na popisie swego studio operowego prof. Marceli Sowiński. Na wielką skalę zakrojono w tym roku popis szkoły rytmiki i plastyki J. Mieczysławskiej.

W tym ostatnim dwie rzeczy zwróciły na siebie uwagę: nowe układy kompozycji tanecznych i plastycznych (Marsz zwycięski) i obfitość utworów połączonych (Kondracki, Koffler, Maciejewski, Waljowski, Niekrasowa) oryginalnie, z dużym nakładem pomysłu inscenizowanych. Rytmika dzieci spotykała na dźwiękach dzieł już w rekach pp. Haliny Kopcińskiej - Piętałkowej i S. Makowskiej.

Sezon filharmoniczny zamknięto wieczorem muzyki polskiej pod dyrekcją Emila Młynarskiego, P. Irena Dubiska grała 2-gi koncert Młynarskiego, bardzo „skrzypcowo” napisany, niedawno wydany staraniem Stow. Kompozytorów polskich. Niektóre, teatralne nieco efekty utworu, tematy płynne, ale zbyt łatwo osłuchujące się wysuwają kompozycję na czoło tych dzieł w których więcej jest jednak wirtuozjerii niż muzyki. Najbardziej zdaje się trafił słuchaczom do przekonania poetyczny nokturn skrajowej części, gdzie rzecz dzieje się w górnych, pastelowych sferach wiolinu.

Drugim solistą był p. Izo Elinson pianista niewątpliwie uzdolniony, któremu brakuje tylko prostoty i szczerości aby mógł w koncercie Szopena dać wrażenie pełnego zadowolenia artystycznego. H. D.

STAN POGODY

POGODA ZMIENNA.

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: jeszcze zachmurzenie zmienne, przeważnie duże, z drobnymi opadami. Temperatura w ciągu dnia około 18°. Słabe wiatry północno - zachodnie i zachodnie.

bickiej, Boneckiego, Buszyńskiego, Bogusińskiego, Chmurkowskiego, Dominika i Masyńskiego. Reżyseria Aleksandra Węgierki, Dekoracje Stanisława Słowińskiego.

TEATR MAŁY. Dziś i codziennie nowa komedia Hieronima Morstina p. t. „Dzika pszczoła”.

TEATR „MORSKIE OKO”. Ostatnie dni wspaniałej rewji „Listek figowy” z Mankiewiczówną, Halamą, Gruszczyńskim, Par-nielem i Igo Symem.

W przyszłym tygodniu premiera wielkiej rewji letniej pod tytułem: „Wesoła podróż” z K. Krukowskim na czele całego zespołu. **BANDA - KABARET KOMIKÓW.** Dziś nowa rewja p. t. „Jaracz i Banda” z udziałem Stefana Jaracza, Zuli Pogorzelskiej, Bodo i innymi.

TEATR „NOWOŚCI”. Codziennie doskonale wystawiona operetka „Kwiat Hawaii”.

TEATR „NOWY ANANAS”. Dziś i codziennie w ogródku rewja pod tytułem „To jest Fuks”.

TEATR MIGNON. Rewja p. t. „Blażeńska miłość”.

TEATR im. ŻEROMSKIEGO. Dziś i jutro „Profesor Bark” na Żoliborzu.

„LUNA - PARK” (Park Praski). Najnowsze atrakcje widowiskowe. Codziennie koncert orkiestry 36 pp. Otwarte do 12-iej w nocy.

Co wyświetlają kina?

ADRIA PALACE: „Pożyczone szczęście”.
APOLLO: „Żona na jedną noc”.
ATLANTIC: „Człowiek, którego zabiłem”.
BAJKA: „Jeden przeciw wszystkim”.
COLOSSEUM: „Dr. Jekyll i Mr. Hyde”.
W małej sali: „Madame Satan”.
CASINO: „Bracia Karamazow”.
CAPITOL: „Ulani, Ulani”.
CRISTAL: „Poeta żebrak”.
CZARY: „Dziesięć minut strachu” i „W szponach kryzysu”.

ERA: „Wolne dusze”.
FILHARMONJA: „Dama z pieskiem”.
FORUM: „Król Paryża” z Petroviczem.
GOPLANA: „Wiatr od morza”.
HELJOS: „Król bułwarów”.
HOLLYWOOD: „Faworyta maharadży”.
ITALJA: „Życiowe rozbiłki”.
KOMETA: „Afera mężatki”.
LOTOS: „Cham”.
LUX: „W noc po zdradzie”.
MAJESTIC: „Patrol”.
MARS: „Hadzi Murat”.
MASKA: „Z rozkazu księżniczki”.
MEWA: „Ming Toy” i „Tancerka Cilly”.
MIEJSKI: „Kochanka z Tahiti”.
PAN: „Krwawe perły” i „Znak na drzwiach”.

PALACE: „Śledztwo”.
RIVIERA: „Powrót do życia”.
ROXY: „Nocna taksówka” i rewja.
STYLOWY: „Wynalazcy prochu”.
SOKÓŁ: „Na dworze króla Artura”.
ŚWIATOWID: „Tajemnicza szóstka”.
TOMBOLA: „Księżyc w Montanie” i „Miłość Angora”.
TON: „Nocna eskapada” i „Rozwódka”.
WISLA: „Wielka gra”.
UCIECHA: „Książę Dracula”.
URANJA: „Wesoły pechowiec”.

JAN WAŚNIEWSKI

47)

Na podszybiu

Powieść górnicza

— A dawno to, Kaliś, pracujecie za budowacza na sztolni.

— Piętnaście roków! — zachrypiął górnik.

— To ją dobrze znasz?

— Adyć tak, panie nadztygarze, jak, nieprzymierzając, kieszon tych dziurawych portek! — uderzył się dłonią po spodniach.

— Przez całą długość budowana?

— Kawalkami rżnie bez caliznę, ale więcej bez piochy.

— Wy jej pilnujecie?

— Jo. Komuby się chciało w zimnej wodzie ta-plać? Jo som se chodzę, upatruję i kaj trza, to ją podeprę. A pilnuję kiej baby. He... he... he... Ale gzi się ściervo i stemple podmywa...

Tu przerwał na chwilę, zwrócił swe ciemne, la-tające oczy na nadztygarę i rzekł chytrze:

— Pon Śląski mi za to doł zarobić więcej. Płacił dobrze, to i miał spokój!

— A ja wam nie zapłacę, tylko sam będę czuwał i dozorcę specjalnego wyznaczę.

— Hy? Pon nadztygar?

— Tak.

— Prawda, że pon misterniejszy niż pon Śląski, któren był człek godny i brzuchaty, to mu ta nie-sporo było po deskach brzuchem szurać, albo go cał-kiem do zimnej wody wrzucić.

— Dobrze, dobrze.... Gdzie wy teraz budujecie?

— Przy ósmym świetliku.
— Niedługo tom będziemy. Szczęść Boże!
— Szczęść Boże.

Na zwiedzenie sztolni ubrali się w nieprzemakal-
ne ubrania i bardzo długie buty.

Szli od samych pomp. Początkowo chodnik podo-
bny był do każdego innego, zwęzał się tylko ku gó-
rze i miał w przekroju kształt ozdobnej litery A.

Stemple stały jeden przy drugim — przeważnie
czarne, stare, a nich osłizgła masa bieleły się jakieś
porosty. Pachniało wilgocią i starym grzybem. Pia-
szczystem dnem chodnika płynęła szybko, wirując,
jasna, czysta woda. Miała przeszło metr głębokości.

Tuż nad wodą, środkiem chodnika biegiły wąskie
deski — fele — rzucane od jednego pala, bitego po-
przecznie w chodnik do drugiego. Pale były nieraz
tak daleko od siebie, że deska w środku huśtała się
i chlupotała po wodzie.

Oświetlali mocno boki chodnika i piętro, patrzyli
również w wodę, czy tam gdzie zbyt szybki nurt
nie podmył stempla. Po kilkuset metrach chodnik
zaczął się stawać coraz niższy i niższy. Musieli się
posuwać na czworakach, zanurzając ręce w lodo-
wato zimną wodę.

— A co?... Coraz gorzej.

— Uhum....

— No, zobaczmy, co będzie dalej.

Uszli kilkanaście kroków i naraz Kossobudzki za-
trzymał się bezradny.

— Ależ tu niema felu!

Za plecami posłyszal niezadowolony pomruk Sta-
wińskiego. Obejrzał się. Dozorca oparł rękę o stem-
pel i wysunął twarz poza niego, patrząc w chodnik.

— A niema!

— I co zrobimy?

Stawiński bezradnie wzruszył ramionami.

— Trudno, trzeba przez wodę! — zdecydował po
chwilu wahania Kossobudzki.

— Zimno!

— To głupstwo, jakoś pójdzie: mamy buty, skórę,
tylko niech-no pan zobaczy, czy to tak daleko bez
fel.

— Nie! Widać tam.... ol

— No, to jazda.

Pierwszy wszedł Kossobudzki i postąpił kilka
kroków.

— Aj, do diabła! — zaklął naraz.

Woda przeciekała przez buty i lodowatym zim-
nem kasała w nogi. Iść było trudno, bo bardzo gwał-
towny nurt zmywał nieomal, a wobec nierówności
piaszczystego dna, musieli opierać się łokciami o bo-
ki chodnika i chwycić za osłizgłe stemple.

Wtem Kossobudzki chlupnął prawie po pierś w
wodę.

— Ha... a! — wzdrygnął się cały. Złapał się stem-
pla, a pale, przebiwszy twardą skorupę, uwięzły,
jak w mazi.

— Zgnięty, patrz pan, zgnięty! No, ładne porządki!

Nie zatrzymywał się jednak, gdyż dygotał z zimna.

— Już fela!

Wgramolili się na deskę i posuwali tak szybko,
jak tylko warunki na to pozwalały. Wykonywali
prztem moc niepotrzebnych ruchów i wstrząsów,
aby się jeno jako tako rozgrzać, bo mokre ubranie
przylegało do ciała i ziębiło niemożliwie. Od czasu
do czasu Kossobudzki stukał lampą w okragłaki.

Stosunkowo dużo było przegniłych.

— Ja im, psiakrew, pokażę, ja ich nauczę, toż to
może się zarabować i kopalnie diabli wezmą!

— Irytował się. — Ładnie ten wyszczekany Kaliś pil-
nuje!

(D. c. n.)

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr.
CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wiersz gr. 20
Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w drukarni „Robotnika”, Warecka 7.